

Kyrkjebladet

nr. 2 Kyrkjeblad for Gloppen mars 2016 Årgang 46

Pasjon

Påskenummer

Vi trur at vi har laga eit blad som du skal ha glede av og ha godt av. Vi trur vi har laga eit påskenummer med både alvor og skjemt, i von om at lesarane skal finne på å bruke litt tid på bladet.

La det gjerne ligge framme i påska, på salongbordet, kjøkenbordet eller på do, slik du brukar å gjere med juleblada, så har gjestene noko å lese i medan du lagar middag!

Det kan vere verd å merke seg at kryssordet har fått ny fasong. No kan du sende inn og til og med vinne premie sjølv om du har løyst berre den øvste og lettaste delen av kryssordet. Sjå midtsidene. Det er 20 ulike personar som har skrive i dette bladet. Takk til alle, og til dei som har levert bilde!

Tema: PASJON

Medan det i fjor var oppstoda som prega bladet til påske, er det PASJON som er overskrifta i år, og mange kjenner kanskje ei viss tyngsle med tanke på dette temaet. Men vi trur det ligg rike verdiar i dei alvorlege sidene ved livet, og vonar du som leser skal få kjenne glede ved å ta til deg det Nils R. Sandal, Anne Hugvik og Mariél Eikeset Koren samtalor om, det Fritz Schjølberg skriv i andakten, eller det Solfrid Bjørkum skriv i Min salme. Vi takkar og for alle andre gode bidrag under overskrifta Pasjon.

Neste nummer

kjem ut tidleg i mai, med frist for levering av stoff 15. april. Hadde du noko du ville skrive, kan du merke deg datoен. Er det noko du vil at redaksjonen skal lage stoff på, bør du tipse oss før 30. mars, for då er det redaksjonsmøte. Tema i mainumeret blir ungdom/KRIK/Nordfjord folkehøgskule.

Framsida

Framsida er alternativ i Hyen kyrkje. Den syner Jesus i Getsemene, og passar midt i blinken til temaet Pasjon. Vi vil og peike på det Anne Berit Selle skriv om alternativene i Hyen side 10.

Nattverd i Hyen kyrkje
ved Vidar Bjotveit

Innhald nr. 2

FOR TANKE OG TRU

Hvor var du, spør Fritz Schjølberg i andakten	03
Leiarartikkelen diskuterer tidspunkt for påska	05
Kari Gåsemyr viser bilde frå Getsemane	06
Altertavlene i Hyen	08
Altertavla i Askvoll	10
Asbjørgs litteraturklipp	11
Tre vaksne snakkar om Sande sin påskesalme	12
Følg Asbjørn Gjengedal i Jesu spor	16
Jesu sju ord på krossen er tema for fleire komponistar	18
Les pasjonsdikt	20
Olaf Sigurd er spaltist om mat	49

DETTE VAR VI MED PÅ

Nattverdsgudsteneste på Løkjatunet i Hyen	34
Venke Kollbotn besøkte Breim Soul Children	36
Kvinners internasjonale bønedag	39
Tårnagentsamling i Gimmestadkyrkja	40
Tårnagentsamling i Breim	43

TING SKAL SKJE

Påskevandring på Nordfjord folkehøgskule	14
Gundersen skriv om gallerikvelden	24
Music from above, gjeld kyrkjekoncert i Vereide	44
Program for påska - frå dag til dag.	46
Keltisk retreat på Holmely	50

MEST FOR MORO

Påskekasnask	26
Tretrinnskryssord med premiering	28
Barnesider	30
Visste du...?	50

Av Fritz Schjølberg

Hvor var du da Jesus døde for deg?

De fleste land i verden har en kollektiv hukommelse for øyeblikk med store ulykker eller gledelige hendelser. Mange kan antagelig med ganske nøyaktig presisjon gjengi hvor vi var og hva vi gjorde da flyene braste inn i tvillingtårnene på Manhatten eller da vi første gang hørte om Utøya og 22. juli. Det er heller ikke så vanskelig å trekke fram fra vårt nasjonale minnealbum fotballandskampen for 35 år siden da Norge slo England på Ullevål og Bjørge Lillelien nærmest stakk hodet ut av radioen i sine elleville kommentarer. Eller VM-stafetten på ski i 1982 da Oddvar Brå brakk staven og dronning Sonja i lag med det norske folk holdt på å dåne av skrekkblandet fryd og spenning. Hvor vi var på dette tidspunktet er interessant nok i mediene og dagligtalen, men ikke i denne andakten.

For dersom Bibelen har rett i at Jesu stedfortredende død for deg og meg og alle mennesker, gjennom alle tider, er verdenshistoriens og enkeltmenneskets mest skjellsettende øyeblikk, så blir det legitimt å spørre etter dokumentasjon fra bibeltekster som underbygger påstanden. I Efeserbrevet kap.1 kan vi lese om Guds detaljplanlagte frelsesplan rett inn i din og min livshistorie: "For lenge siden, før han skapte verden, utvalgte Gud oss i Kristus til å tilhøre ham. Han bestemte da at han skulle gjøre oss hellige i sine øyne. Uten en eneste feil skulle vi stå for ham, overøst med hans kjærlighet. Hans uforanderlige plan har alltid gått ut på at han skulle vinne oss som sine egne barn ved å sende Jesus Kristus for å dø for oss. Og dette gjorde han fordi han ville det."

I Guds langtidsplanlegging er vi altså påtenkt og utvalgt av Gud før tidenes morgen til å være hans barn som på frivillig basis får leve i hans nærhet og kjærlighet, eller velge å la være. I sin ufattelige storhet gav han oss individuelt fokus allerede da vi var på fosterstadiet, mens knoklene våre ennå ble vevd, bearbeidet og laget på hemmelig vis. "Dine øyne så meg da jeg var et foster", sier salmisten.

Etter vår fødsel har han hele tiden kalkulert med Jesu død som inngangsbillet til Guds rike, og relasjonen til Jesus som kraftkilden i det kristne livet. Paulus er nærmest ubegripelig tydelig i denne sammenhengen når han spør: "Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble begravet med ham, og som Kristus ble reist opp fra de døde, skal også vi vandre i et nytt liv."

Hvor var du og jeg da Jesus døde for oss? Guds ord sier vi var med ham på korset, med ham i graven, med ham i oppstandelsen. Skjellsettende øyeblikk i våre livsfortellinger med andre ord, umulig å ikke forholde seg til. Hvert bidige menneskebarn født på denne

jord ble innlemma og printa inn i Jesu stedfortredende død som han gjennomlevde for hele menneskeheden. En livsforvandlende byttehandel skjedde på Golgata. Jesus tok hele vårt liv, limte det til egen kropp og psyke, og gav oss verdien av sitt eget tilbake til oss.

"Men nåden, Guds gave, gis i overflod til alle pga. nåden fra det ene mennesket Jesus Kristus" (Rom. 5).

Alle våre sår, tilkortkommenheter, nederlag, svakheter, synder, sorger, livssmerter og sykdommer tok han på seg. Alt som sårer oss har såret ham først. All redsel, all skuffelse, all synd er blitt samlet i ham. Jesus har gjennomlevd det. Hver gang et smertelig tap eller minne dukker opp, skal vi huske at våre minner er Jesu minner, våre sår og nederlag er Jesu sår og nederlag.

"Nå er vi blitt tilgitt, og vi er gjort rene ved at Kristus døde for oss en gang for alle" (Hebr. 10). Det vil i praksis si at alt vi har dårlig samvittighet for, alt som plager oss og kommer til å plage oss av fortredeligheter, synd og "skjøt" mens vi ennå foter oss på Jordens overflate, er lagt inn under tilgivelse.

Vi kan rette skuldrene, løfte blikket og legge oss selv på minnet at vi er tilgitt og gjort rene en gang for alle, og at vi daglig blir renset gjennom samlivet med Jesus. Fra nå av står det nye initialer på 100% av syndene i våre lastekataloger, J.K. Jesus Kristus. Videre kan vi øve oss på å være gjennomsiktige og ærlige, ta ansvar for de vi er og det vi gjør, og videreforside hele vårt til Jesus i en uavbrutt relasjon.

Gjennom vennskapet med ham, gjennom tilliten til hans ord, og ved at vi har lagt våre liv åpent fram for ham, er hele vårt synderegister brent bort av Guds kjærlighets flamme. Alt som kommer fram i lyset fordonster under Guds nådesol.

Gud er tilgivelse. Det er hans vesen og grunnleggende livsholdning.

"Men Herren stunder etter å være nådig mot dere" (Jes. 30). "Om noen synder har vi en talsmann (stedfortreder, advokat) som taler vår sak hos Faderen, Jesus Kristus. Han er en soning (har gjort alt godt igjen) for våre synder; ja, ikke bare for våre, men for hele verdens" (1. Joh. 2.). På denne bakgrunn blir det derfor latterlig å tro at Gud skulle bli trøtt av å tilgi. Han skaper nytt liv, lys og glede i et evig nå.

Vår kjærlige Far beveger seg i alle våre tider. I fortiden, som hviler i hans barmhjertighet og tilgivelse. I framtidens, som tilhører hans forsyn. I nåtiden, der døren er åpen til hans trone og samtalerom. Velkommen, kjære leser, helt inn i Guds godstol, inn i din Fars vidåpne, altinkluderende favn. Du var i hans tanke før verden ble skapt, du var medregnet i hans plan ved Jesu død og oppstandelse, og du er tenkt inn i en velregissert plan for hverdagen din nå og framover. Du er kontinuerlig etterspurt og etterlenget. Her er mye godt i vente.

Rekneskap for Kyrkjebladet 2015

AV ODDVAR ALMENNING

Kasseraren har presentert eit rekneskap som det er grunn til både å gle seg over og å kommentere, så no tillet redaktøren seg begge delar:

Inntekter	
Bladpengar	kr 235.000,-
Annonseinntekter	kr 36.000,-
Renteinntekter	kr 148,-
Sum	kr 271.148,-

Utgifter	
Trykking	kr 154.054,-
Grafisk design	kr 104.054,-
Porto	kr 16.842,-
Diverse	kr 12.128,-
Sum	kr 287.134,-

Underskot	kr 15.986,-
-----------	-------------

Underskot til overskot

Blad som Kyrkjebladet hører inn under ein kategori magasin/trykksaker som skal vere fri å betale meir-verdiavgift. Dette blir teke omsyn til frå trykkeriet si side. Men han som gjev bladet form, har ikkje høve til å fakturere utan meirverdiavgift. Den må ein søkje om å få refundert i ettertid. Når det er ordna, vil vi i praksis ha eit lite overskot på knappe kr 10 000,-.

Likviditet

Ved årsskiftet har Kyrkjebladet kr 96 730,- på bankkontoen sin. Likviditeten er såleis heilt grei. Men over tid er det slik at Kyrkjebladet har opparbeidd gjeld til Gloppen kyrklege fellesråd. Den er no oppe i kr 88 419. Eigenkapitalen vår er då i realitetten på kr 8 311,-.

Dugnad er viktig

Dette syner at vi ikkje kunne ha greidd å gje ut bladet med dei inntekter vi no har, dersom det ikkje var for ein formidabel frivillig innsats. Det er uråd å rekne ut kva den frivillige innsatsen er verd i kroner, men det er freistande å tenke høgt omkring timebruken. Vi veit noko om kor mange som deler ut bladet og kor mange som skriv. Distribusjonssjef Harald Aske har sett opp ei oversikt som syner at vi har om lag 20 «ruter», der Breim åleine er ei rute og Hyen ei. Vi veit at begge er oppdelte i fleire, så om vi tenkjer på eit tal, kan vi seie 30 omberarar i sving kvar gong bladet skal ut. Reknar vi tida det tek å hente bladet, trur vi det er lite overdrive å seie at kvar omberar brukar 1,5 time på sitt oppdrag i gjennomsnitt eller om lag 50

timar i alt kvar gong. Men før bladet får «føter å gå på» skal det takast imot, utpakka og oppretta i høvelege bunkar til kvar rute, og det skal haldast orden og arkivering på det som er att. Det går nokre timar når det skal leggast blankett inn i 2 600 blad, og. Vi prøver oss med ei forsiktig tipping (sjå tabell 2).

Skriving og redaksjonsarbeid

Dette er sjølv sagt endå vanskelegare å setje fornuftige tal på, sjølv om vi veit noko om kva tid det tek for kvar og ein av oss, det vi gjer med bladet. Med alle mulige etterhald prøvar vi oss likevel på ein viss talgymnastikk. Vi veit nokså sikkert kor mykje tid vi brukar på redaksjonsmøta. Men kor lang tid vi brukar på å skrive, vil variere svært mykje frå person til person, og frå blad til blad. Og det er mange fleire enn redaksjonsmedlemene som skriv i bladet. I det nummeret du held i handa er det 20 ulike leverandørar av tekst i tillegg til dei som har laga program og sett opp lister. Vi kjem kan hende nærmast eit rett timetal om vi set opp kor mykje tid ein treng

til å skrive tekst til ei side og skaffe illustrasjon til. Sjølv sagt er variasjonane store her og. Berre det å skrive andakt eller Min salme, kan ta frå 30 minutt til to timar. Og skal ein lage ei sak der sin skal møte opp med fotoapparat, oververe ein konsert eller ei anna samling, ta bilde, snakke med einkvan, og så gå heim og lage to sider om saka, veit dei som har prøvd det at ein kjem nærmare fire timar enn to, men vi seier 2. I fjor blei samla sidetal 270, men sidan nokre av dei kjem att likt fleire gonger, kan vi «slå av» 6 sider per nummer og avrunde til 200 sider med nyskrive stoff for året (sjå tabell 3).

Om du synest det er mykje, kan du spørje dei som sit i redaksjonen om ikkje dei brukar meir tid i året utanom møta enn på møta. Samla arbeidsmengde gratisarbeid i alt per år $420 \text{ t} + 820 \text{ t} = 1240 \text{ t}$, avrunda 1 200 timer eller 30 arbeidsveker. Set vi ein enkel timepris på kr 200,- per time, utgjer det over kr 240 000,- Konklusjon: Utan dugnadsarbeid kunne vi ikkje lage det bladet vi lagar!

Tabell 2: Distribusjonsarbeid i timar per år

Mottak sortering, ekspedering,	6 timar per nummer	42 t
Adressering, ekspedering adresserte blad, 3 t per nummer		21 t
Ombering		350 t
Sum		413 t avrunda 420 t

Tabell 3: Skriving og redaksjonsarbeid

Redaksjonsmøte 2,5 timar x 8 personar x 7 utgåver	140 t
Skriving, illustrering o.l. 2 t per side x 200 (samla sidetal 2015)	400 t
Redigering, redaktørarbeid, korrekturlesing m.m. 40 t per blad	280 t
Sum	820 t

«Årsmelding» for Kyrkjebladet

Det er ikkje vanleg å avlegge årsmelding i den forstand at nokon krev det eller skal godkjenne den. Men ei viss oppsummering kan vere bra for både oss og lesarane. Det blei utgjeve 7 nummer som planlagt, og samla sidetal blei meir enn planlagt, i alt 270 sider. Lesartalet held seg jamt, med det vi kan registrere. Talet på blad som blir utslevert ligg rundt 2600, og då er dei om lag 150 eksemplara som vi sender i posten medrekna. Bruken av «Faste spalter» har auka. Vi har no ei liste av skribentar når det gjeld andakt og leiarartikkelen, vi har spaltistar med ulik bakgrunn og livssituasjon, og Min salme går sin trufaste gang frå person til person utan at redaksjonen styrrer kven det er, og Asbjørg Apalset leverer sine litteraturklipp så sikkert som klokka. Det siste påfunnet med fast spalte var vel Frå minneboka, der vi leitar fram perler frå gamle kyrkjeblad.

Kanskje blir det endå ein fast spalte dette året: Noko om kunst, levert av Gloppen kunstlag ved Kari Gåsemyr? Den «lausaste» av dei faste spalteane, har blitt «Frå kyrkjegardane», men spalten er ikkje nedlagd. Vi skal skjerpe oss.

Ved å setje eit tema for kvart nummer, har vi gått grundigare inn i somme emne enn vi kan skjøtte ville ha gjort utan, og dette er noko vi held fram med. Mange tema er slike som må kome att med visse mellomrom. I fjor var lista slik: Jubileumsboka for Vereide kyrkje, Oppstoda, Salmar og salmebok, Søndagsskule, Nattverd, Misjonsprosjekta, Jul.

Redaktøren takkar med dette alle som skriv og leverer bilde til bladet. Vi skulle gjerne ha fortalt kor mange det er, men vi har ikkje talt. Ei rask gjennomblanding av eitt nummer (nr 6) gir 20 ulike leverandørar av skriftelege dokument og 15 på fotosida.

Oddvar Almenning

Påske på ulagleg tid?

-Påska kjem for tidleg i år! Det er berre så vidt vi rekk å kome heim frå vinterferien før vi må pakke og reise på ferie igjen! Det måtte gå an å fordele goda litt betre!

Sitatet er nok ikkje ordrett, og det kan hende den som uttalte seg, prøvde å vere morosam. Men det er såpass aktuelt at det finst stader der vinterferien er lagd rett i forkant av påskeferien. Det fører til lengre arbeidsbolt i fred, og det kan vi forstå er positivt. Men kvifor skal no denne påska drive å flytte slik frå år til år? Og korleis heng det saman at det er blitt slik? Det ville vere enklare å planleggje om det vart sett ein fast dato!

Eg skal ikkje prøve å gje uttømmande historisk og teologisk korrekt forklaring på kvifor påske blir bestemt slik ho blir, men det har sine grunnar som er knytte både til tida for jødisk påske og ulike kalendrar i ulike kulturar. Både keisar Julius Augustus og pave Gregor den trettande er inne i bildet. Men regelen lærte vi alle før vi blei vaksne (eller sagt på ein annan måte: Du er ikkje vaksen før du veit dette): Påskedag er første søndag etter første fullmåne etter vårjamdøger. Ein fast dato for påskedag kan ikkje fungere. Nei, påskedag må vere ein søndag. –Tidleg om morgonen første dagen i veka, medan det enno var mørkt... er innleiingsord når Johannes skal fortelje om at Kristus stod opp. Alt tidleg i oldkyrkja vart søndagen heilagdag til minne om oppstoda, og sjølv sagt må den største oppstodedagen, 1. påskedag, vere ein søndag.

Søndag er greitt. Kvifor månen er ikke i bildet, kan kanskje einkvan vaksnare enn meg forklare. Men AT han er det, er grunnen til at påska varierer i tid frå år til år. Vårjamdøger står nesten i ro. Det varierer mellom 20. og 21. mars, og er den dagen som er midt mellom solsnu om vinteren og solsnu om sommaren. Det er den eine av to dagar i året då dagen er 12 timer og natta er 12 timer over heile jorda, eller den dagen sola står midt over ekvator eller då jordaksen står loddrett på planet til jorda si sirkelflate gjennom sola (eller aksen frå solsentrum gjennom jordsentrum). Men som sagt, månen har skulda. Eller dei som sat på kyrkjemøtet i Nikea i 325 og bestemte at påska skal følgje månen. Dei fastsette vårjamdøger til å vere 21. mars (sjølv om det kan vere 20. mars av og til) og sa at påskedag skal vere første søndagen etter første fullmåne etter 21. mars. 22. mars er med andre ord tidlegaste dagen for påskedag, og dermed påskeferie frå 10. mars. Skulle derimot fullmånen falle på 20. mars, rett før vårjamdøger, er neste fullmåne 18. april første fullmåne etter vårjamdøgn, og dersom det er ein måndag, er det ikkje påskedag før 26. april.

Ein månads slingring på denne tida av året kan bety godt skiføre eller ubrukande snø, kulde og tele eller sommar og sol, snødekte bakkar eller avblomstra påskeliljer, isdekte båthamner eller solsteik i

vårpussen. For påske er for nordmenn ferie og visse «seremonielle» aktivitetar.

For kyrkja betyr det vel ikkje så mykje om tida for påske varierer. Poenget må vel vere at påskebodskapen når fram til folket uansett tid. På den andre sida ville vi vel ikkje ha protestert så sterkt om fagorganisasjonar eller næringsliv fann det praktisk å legge påska til 1. søndag i april, så kunne vi få litt meir orden på alt som er «bevegelig» av dagar utover i mai med det same, sidan det er ein viss samanheng mellom påske og pinse. Vi synest det er teke kloke grep for framtidta når det gjeld fastsettjing av tid for konfirmasjon her i Gloppen. No kan kyrkjelydane få feire pinse, og

Som kyrkje vil vi gjerne legge til rette for gode opplevelingar som gjev kontakt med det som er grunnlaget for påskefeiringa, ikkje sola eller månen eller skiforet, men Kristi liding, død og oppstode for vår skuld. Også i år oppsøkjer vi fjell og sno for gudsteneester nær ferierfolket, og også i år blir det kunst på palmesøndag og fest med blomster og brask og bram musikalsk påskedag. Du blir vel med?

Fra dag til dag gjennom den stille veka går det an å setje av nokre minutt for seg sjøl med Kyrkjebladet i hendene. Vi peikar her gjerne på vår «reprise» av Asbjørn Gjengedal si vandring i spor etter Jesus side 16. Har du med deg det vesle avsnittet for kvar dag, går ikkje påskeferien forbi utan at du har tenkt påske. Bladet er elles fullt av ferske tankar frå flinke og kjekke folk, som du gjer vel i å lese.

Vi skulle gjerne ha takka alle som samlar born og unge til leir i påska. Organisasjonane sine påskeleirar har også i våre bygder gjort eit viktig rekrutteringsarbeid til Guds rike. Sjølv kjende eg lenge at påskeleir måtte til. Det eg ikkje hadde kjent på eller tenkt på då, var at heime var det ein påskefeirande kyrkjelyd som sakna dei unge. Den rikdomen som det er å feire saman med andre, kan du og få med deg om du reiser på ferie i syden. Sjølv kjende eg eit sterkt fellesskap med truande frå heile verda den gongen vi feira påske i Roma. Og skulle du ha det slik heime at du vegrar deg for å gå til kyrkje fordi du er usikker på kva grinnen kunne kome til å tenke om deg, kan du reise til syden eller til ein av byane elles i verda, og gå der. Der kan det og hende at du får med deg ein sterkt og god konsert med eitt av dei verka Anders Rinde skriv om på side 18.

Det er elles eit spørsmål om redaktoren er litt for «stor i hovudet» viss han trur ein kan endre på måten å fastsetje tida for påska ved å skrive om det i ein leiarartikkkel i Kyrkjebladet! Men det kan bli interessant å følgje med i kva som skjer viss det stemmer at pavnen har gjort framlegg om ei endring som gjer at austkyrkja og vestkyrkja kan ta til med å feire påske på same tid.

Jesus i Getsemane

Tekst: Kari Gåsemyr

Måleriet syner Jesus i Getsemane hage nattestid, og det er måla av El Greco i Italia i 1585-1590. Dei av oss som hadde faget bibelsoge i folkeskulen, vil kjenne att innhaldet i dette kunstverket. Vi lært mykje om kva Jesus måtte gå gjennom i påskeveka.

Jesus er hovudpersonen midt i biletet, og engelen er det andre hovudmotivet. Vi ser lærersveinar sovande i ei grotte, og ut frå eit landskap i bakgrunnen til høgre kjem ein flokk væpna med sverd.

Hovudlyset i måleriet kjem frå himmelen. Rett nok er der ein måne bak eit slør av skyer. Det er det åndelege himmelske lyset som strålar mot Jesus. Han står på kne, ser på engelen og liksom reiser seg opp frå kjortelen på bakken. Vi anar sorg, nesten gråt i andletet til Jesus, og han gjer ein svak velsigningsgest med venstre handa. Han har nett bede far sin: "Alt er mogeleg for deg. Ta denne skåla frå meg. Men ikkje som eg vil, berre som du vil." Slik står det i Markus-evangeliet. No kjem engelen til han for å styrke og trøyste. Engelen har eit staup i handa, symbolet på lidinga og døden som Jesus måtte gå gjennom for å frelse menneska.

Det er ei mektig forteljing som vert formidla til oss gjennom dette kunstverket. Hovudsaka er Jesus si historie, og den åndelege bodskapen frå Gud Fader kjem tydeleg fram i engelen. Det er den religiøse bodskapen El Greco har lagt vekt på, naturlege tilhøve som lys og proporsjonar, er underordna. Jesus og engelen er unaturleg lange, og dei har fargerike flotte gevantar; Jesus i raudt og blått og engelen i ein gyllen kjortel. Fargane, lyset og storleiken fortel oss at Jesus og engelen er dei personane som betyr mest i denne sena.

Hendingane i Getsemene hage fann stad rett etter nattverdmåltidet Jesus heldt med lærersveinane. Han ville til Getsemene for å vake og be. Jesus var redd for torturen og den pinefulle døden han skulle lide. Han tok med seg lærersveinane Peter, Jakob og Johannes og bad dei om å vake saman med seg. Det greidde dei ikkje. Det er frå denne hendinga det kjende uttrykket kjem: "Ånda er viljig, men menneskenaturen er veik." Kunstnaren har plassert dei tre lærersveinane sovande i ei grotte. Skikkelsane er mindre enn hovudpersonane, trass i at dei er plasserte i framgrunnen. El Greco ville kanskje seie noko meir om dei ved å la dei ligge med fotenden mot oss? Det himmelske lyset skin på dei så vi kan sjå dei vakre kjortlane dei har på seg.

Mindre tydeleg er den vesle flokken som kjem vandrante mot oss frå eit landskap i bakgrunnen til høgre i måleriet. Dei er måla svært små. Lærersveinen Judas syner veg for tenarane til øvsteprestane, dei skriftlærde og dei eldste. Desse er væpna med sverd og stokkar. Vi veit at om ei lita stund skal Judas peike ut Jesus, og han vert teken til fange.

Komposisjonen i måleriet minner om dei gamle ikonane som dei tok til å lage tusen år tidlegare. Det er mange hendingar i same biletet. Dette er frå tider då mange ikkje kunne lese. Alle biletet måtte lagast for hand. Måleria som vart laga i kyrkjeleg samanheng, hadde både estetiske og pedagogiske funksjonar. Her har vi gode illustrasjonar på hendingar i Jesu liv, måleriet er fint å sjå på og lett å hugse. Dei store flatene i litt tunge gråbeige fargar understrekar det sørgelege i hendingane.

El Greco sitt måleri er eit av dei godt kjende i kunsthistoria. Det har danna mønster for

mange andre kunstnarar. Motiv med Jesus i Getsemane er mykje brukt i kyrkjene her til lands, både som altartavler og som måleri. Nokre er samansette som El Greco, men dei fleste er truleg enklare, med berre Jesus og engelen som motiv. I vårt fylke har vi fleire. I kyrkjene i Solund, Brekke og Askvoll har dei

dette motivet i altartavlene måla av Anders Askevold i 1860-åra. Dei er svært vakre og talande. Anders Askevold levde frå 1834 til 1900, kom frå Askvoll og var ein særslig dugande og produktiv målar. I Hyen kyrkje har vi altartavle med Jesus i Getsemane måla av Ferdinand Kierulf Tranaas. På sideveggen

er eit måleri av Karl Uchermann med same motiv. Altartavlene og andre kunstverk i kyrkjene våre representerer tradisjonar langt attende. Dei er ein viktig del av kulturarven vår. Vi har glede av dette når vi er til gudsteneste og når vi vitjar kyrkjer rundt om i landet.

Domenikos Theotokopoulos, kjent som El Greco, 'Grekaren', vart født på Kreta, som då var venetiansk. El Greco lærte å måle i Venezia, men etablerte seg seinare i Toledo i Spania, kor han budde resten av livet. Der måla han religiøse motiv, som dette måleriet av Jesus i Getsemane.

Tårnagentar 2015/speidrarar med den gamle altertavla.

Oppdrag altertavle Dei to altertavlene i Hyen

TEKST OG FOTO: ANNE BERIT SELLE

I 2015 fekk Tårnagentane i Hyen eit «Oppdrag altertavle» som gjekk ut på å samanlikne biletet på altertavla med biletet som heng på eine sideveggen i Hyen kyrkje. Det tok ikkje så lang tid å finne ut at det var akkurat same motivet i litt ulike versjonar. Kva slags hending førestiller bileta? Det var ei oppgåve å finne ut av, og svaret kom.

Vi ser Jesus i Getsemane, som ber om å få sleppe lidinga som venta han, og læresveinane i bakgrunnen, som ikkje greidde å halde seg vakne og be saman med Jesus. Den gamle altertavla er veldig mørk ... det er fordi det var natt, fann agentane ut.

Den gamle altertavla

Det gamle måleriet er måla av Karl Uchermann, og var altertavle i kyrkja då ho var ny. Det er ein kopi av Anders Askevold si altertavle i Askvoll kyrkje. Karl Uchermann gjekk i

lære hos han, og det var vanleg å lære ved å kopiere. Karl Uchermann var også arkitekt for Hyen kyrkje. Han var 19 år gammal då teikningane vart godkjende, og var på den tida elev ved Eckersbergs maleskole i Oslo.

Karl Uchermann var son til Arnt Uchermann som var sokneprest i Gloppe 1867-1875, og som engasjerte seg ganske sterkt for at hyarane måtte få si eiga kyrkje. Karl Uchermann utdanna seg vidare som målar i München og Paris etter at han måla altertavla

til Hyen kyrkje, men hadde allereie gjort seg bemerkja som ein dyktig og talentfull målar. Han spesialiserte seg på måling og teikning av dyr, men var ein allsidig kunstnar som også hadde teknisk innsikt, så han teikna båtar og fann opp den første frankeringsmaskina i verda.

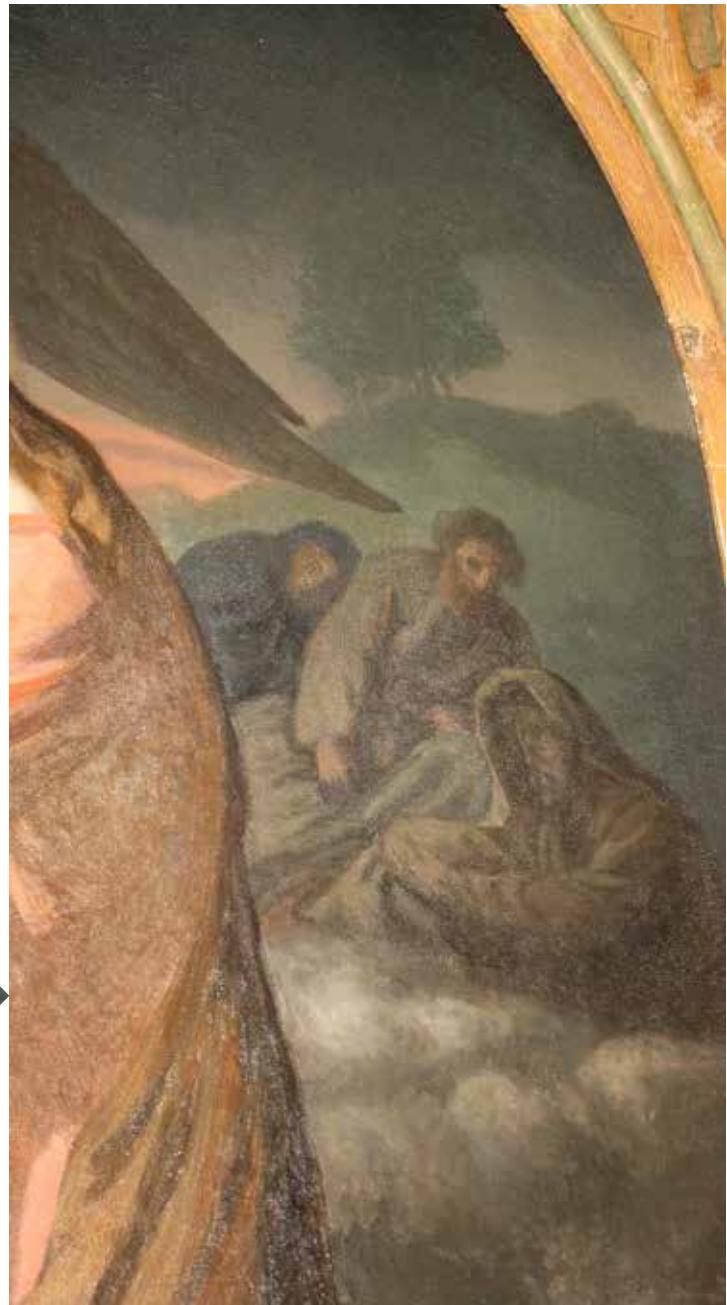
Karl Uchermann er representert med bilete på Nasjonalgalleriet. Han har også måla altertavla i kyrkja i Vik i Sogn, der familien Uchermann budde før dei kom til Gloppe.

Detalj av Jesus og engelen med læresveinane i bakgrunnen.

Detalj av den gamle altertavla før restaurering.

Same detaljen etter restaurering.

Den nye altertavla

Den nye altertavla kom i samband med 50-årsjubileet til kyrkja, og er måla av Ferdinand Kierulf Tranaas. Dei to biletene er ikkje like, men det er tydeleg at Tranaas heilt bevisst kopierte motivet. Jesus sit i same stillinga som på det gamle måleriet. Engelen er flytta litt oppover i forhold til Jesus, men læresveinane sit på same plassen. Det nye måleriet er lysare i fargane, særleg lyser engelen opp så det blir ein glorie rundt hovudet på Jesus. Målaren valde altså bevisst å forandre på biletet. Det er uvisst kvifor den gamle vart bytta ut. Kanskje dei syntest den var for mørk, sidan den nye er gjort så mykje lysare. Tranaas har også måla fleire altertavler: Nedstryne, Oppstryne og Randa-bygda kyrkjer, men ikkje alle er i bruk som

altertavler no. Ferdinand Kierulf Tranaas kom frå Førde, og var son av den siste futen på Bruland (fut for Sunnfjord og Nordfjord). Han var forfattar og målar, men nådde aldri like langt som Karl Uchermann.

Restaurering

Ein annan grunn til at det kom ei ny altartavle til 50-årsjubileet, kan vere at forfallet av den gamle var starta allereie då. Målinga var svært oppsprukken, og konservator Anette Høyre fortalte at på den tida Karl Uchermann måla altertavla vart det brukt nokre brune pigment som ikkje var gode nok. Dei blanda si eiga måling på den tida, og Karl Uchermann hadde både lite erfaring og truleg ikkje økonomi til å bruke dei dyraste og beste pigmenta ein visste om. Anette Høyre i

Oslo restaurerte den gamle altertavla, og den var ferdig i mars 2014. Pengane til å utføre jobben kom frå Gloppen Sogelag, ofring i kyrkja, refusjon av MVA, og fleire private gi-varar av større og mindre gåver. I tillegg vart pakking og transport utført på dugnad. Måleriet har først og fremst affeksjonsverdi som ein del av kyrkja si historie. No er sprekkene reparerte og måleriet er reinsa, så detaljar i motivet igjen er synlege. Diverre er det ikkje så lett å sjå alle dei fine detaljane pga. lys-forholda der biletet heng, men det er berga frå å bli øydelagt. Takk igjen til alle som var med på å gjøre det mogleg, både med pengar og dugnad. Takk til Olaf Sigurd Gundersen som med si interesse for både kunst og lokal kyrkjehistorie gjorde soknerådet merksam på den gamle altertavla.

Foto: Vårdal foto / Sogn og Fjordane fylkesarkiv

Altertavla i Askvoll

AV ODDVAR ALMENNING

Anne Berit Selle fortel i artikkelen om altertavlene i Hyen at Karl Uchermann måla den gamle altertavla som ein kopi av altertavla i Askvoll, som Anders Askevold har måla. I boka «På kyrkjeferd i Sogn og Fjordane» (Selja forlag 2000) kan vi lese meir om Askvoll kyrkje og om alterbildet.

Kvar artikkel er ikkje signert, men det er to «glopparar» som har skrive boka. Hovudforfattar er Margrethe Henden Aaraas, og Sigurd Vengen har skrive om kunsten. Vårdal foto har fotografert altertavla. Firmaet er avvikla, men det er enkja etter fotografen som har alle rettar. Vi har fått løyve til å bruke bildet, og det er Sogn og Fjordane fylkesarkiv som har sendt det til oss. Det er ikkje vanskeleg å kjenne att motivet,

samtidig som ein ser at det alterbildet som Uchermann måla til Hyekyrkja, ikkje er heilt likt originalen. Det kan sjå ut som himmelen over engelen er lysare hos Askevold enn hos Uchermann. Fotoet er så mørkt i skuggane til høgre at det er vanskeleg å samanlikne bilda. Men at motivet er det same, er tydeleg.

Vi har fått løyve til å sitere frå boka (bind 1, side 269):

Anders Mons Askevold (1834–1900) var frå Askvoll og viste tidleg stor kunstnargjevnad. Alt i 1847 vart han elev hos H.I. Reusch i Bergen. Der var han fram til 1854. I tida 1855–58 var han i Düsseldorf, Tyskland i vidare utdanning under Hans Gude si rettleiing. Han arbeidde i Paris i tida 1861–66; i

Bergen 1866–80. Dei siste 20 åra veksla han mellom Paris, Bergen og Düsseldorf, der han døyde i 1900. Han var ein populær kunstnar i samtidia og er kjend for skildringa av vestlandsnaturen, men særleg for sine måleriar av dyr. Askevold er representert i Nasjonalgalleriet med 23 arbeid.

Som kyrkjekunstnar var Askevold tradisjonell, og valde å kopiere andre anerkjende Kristusframstillingar. I fylket har han 6 altertavler. Den første er Askvoll, Jesus i Getsemane (1859), og det same motivet i Solund (1860) og i Brekke (1862). I 1864 fekk Dale i Sunnfjord Jesu oppstode og i 1865 fekk Kaupanger ein kopi av ei anna Jesu oppstode. Frøya (Kalvåg i Bremanger) har kopi av Nattverden av Rubens.

Diktaren Jakob Sande.

DU SOM LÅG I NATTI SEINE

AV ODDVAR ALMENNING

På dei to neste sidene finn du ei samtale mellom tre glopparar som har lese og sunge Jakob Sande sin pasjonssalme på nr. 138 i salmeboka. Vi tar med teksten her, så kan du bla fram og lese når du ser kommentarane til Nils R. Sandal, Anne Hugvik og Marièl Eikeset Koren. Første verset i salmen handlar om Jesu kamp i Getsemene, og er godt illustrert av alterbildet som du ser på sida til venstre.

*Du som låg i natti seine
sorgtyngd, vanvord og åleine,
skjelvande på såre kne,
du som skåli trufast tømde
medan alle dine rømde,
stridsmann frå Getsemene!*

*Du som spotta vart og banna,
kront med klungerkrans om panna,
medan augo brann i sorg,
du som stod i namnlaus pine,
skild frå dei du kalla dine,
einsam i Pilati borg!*

*Du som hekk til krossen nagla,
medan blodut sveitte hagla
frå di panne då du sa:
«Fader, kvifor gjekk du frå meg!»
Å, lat nådens blodstraum nå meg,
offerlam frå Golgata!*

*Lær mi sjel kor du laut lida,
syn meg såret ditt i sida,
styrk og nær mi veike tru.
Syn meg dine merkte hender,
så eg frelst mitt auga vender
opp til deg på krossen, du.*

Pasjonstid i vårt århundre

Desse klippa er henta frå Kari Fure si bok «Flukten fra Syria og Irak». Lunde forlag 2015.

Påskeuka faller på de siste dagene i mars 2005. Til tross for urolighetene, er det fremdeles et optimistisk budskap som forkynnes i de kaldeiske kirkene i byen [Mosul].

«2004 var vårt Golgata med lidelse og ødeleggelse, men vi har ikke mistet gnisten. Vi har ikke flyktet, vi er fremdeles her, fordi vi er sikre på oppstandelsen», sier Rangheed Ganni, prest i Den hellige ånds kirke i Mosul.

Den kaldeiske erkebiskopen, Paulos Faraj Rahho, taler denne påsken om meningen med oppstandelsen: «Likvideringer, terror og frykt skal ikke få det siste ordet i Irak. Slik Jesus seiret over graven og døden, skal livet og kjærligheten seire til slutt.»

Folk strømmer til kirkene. Ganni tror det må ha vært minst 1200 på langfredags-gudstjenesten i kirken hans. Det er så fullt at mange må stå. På forhånd har kirkene blitt oppfordret til å gjøre påskens gudstjenester korte, fordi man var redde for nye angrep, men prestene føler seg nærmest tvunget til å holde på like lenge som vanlig, fordi så mange har trosset frykten og møtt opp.

I den neste melding som kommer fra presten i Mosul til AsiaNews, i april 2006, var han tydelig urolig. Det er kommet en ny politistasjon like ved kirken hans. I de fleste land ville det bety at kirken ble tryggere, men i Irak er det det motsatte. Både kirker og politistasjoner er terrormål. Landet er kastet ut i en voldsspiral uten like. Men til tross for daglige eksplosjoner og drap, har

menigheten i Mosul igjen feiret påske.

«På langfredag våknet byen av en massiv eksplosjon. En bilbombe gikk av nær en politistasjon. Seks mennesker ble drept og flere titalls ble såret. En annen bombe gikk av i den gaten som leder inn til Den hellige ånds kirke.»

Likevel var kirkene fullpakket med folk.

«Faktisk enda fler enn året før», forteller han.

Ragheed Gannis rapporter fra AsiaNews kommer sjeldnere, men under påskefeiringen året etter (2007) hører vi om ham igjen. Menigheten hans går inn i den stille uka til lyden av skuddsalver. Gudstjenestene blir holdt i kjelleren av hensyn til sikkerheten. Alle vinduene i kirken er blåst ut av bomber som har eksplodert i nærheten, men de har gitt opp å reparere dem, for de vet at rutene snart kommer til å bli knust igjen. Likevel kommer folk til kirken. De kommer selv om de vet at det kan være det siste de gjør.

Palmesøndag går tre bilbomber av i nærheten. Til tross for dette kommer 250 mennesker til gudstjeneste. Like før de skal til å lese fra Skriften, ble politistasjonen som ligger vegg i vegg, angrepet.

«Kulene suste overalt, men vi holdt oss rolige. Fader Ragheed trøstet oss og oppfordret oss til å sette vår lit til Gud», sier en kilde til AsiaNews.

«Der og da følte vi oss som Jesus da han red inn i Jerusalem og visste at korset ville bli konsekvensen av hans kjærlighet til menneskene», sier Ganni. «Vi holdt vår egen lidelse frem som et bevis på vår kjærlighet til Jesus.»

Søndag 3. juni 2007 vart Rangheed Ganni, saman med tre diakonar, drepen på veg heim frå gudsteneste, 35 år gammal.

Denne salmen er høgst aktuell, og vil leve lenger!

TEKST OG FOTO: ODDVAR ALMENNING

Ein sterk salme, seier Nils R., Anne og Marièl om «Du som låg i natti seine» av Jakob Sande. Vi utfordra tre personar til å sitje i lag og snakke om denne pasjonssalmen, nr. 138 i Norsk Salmebok. Alle tre set salmen høgt, og kallar det ein sterk tekst. Dei har hatt kvar sine ulike måtar å tilnærme seg teksten på. I samtalene vart det og reflektert litt over verdien av å synge i lag. Ein salme fungerer ikkje berre for einskilde som ei privat oppleving, men er uttrykk for felles verdiar og kan verke styrkande på kjensla av å høyre saman om noko.

Nils R. Sandal var den første til å ta ordet, og han hadde «lese leksa», tydelegvis.

-Jakob Sande har for meg alltid vore ein diktar som uttrykker tankar på ein måte som gjer at du kjenner deg att sjølv, du blir teken av tekstane hans. Det meste han skriv er ikkje religiøs litteratur, og når ein kjenner litt til både dikta hans og livet hans, blir det sterkt å lese dette. Det er og verd å merke seg at han var berre 25 år då han skreiv dette. Vi kjenner julesongen «Det lyser i stille gredner» som eg trur han skreiv omrent på same tid. -Etter at du ringde måtte eg sette meg ned og lese. Eg kan han ikkje utanåt, og eg må innrømme at eg ikkje kjenner melodiane til denne salmen. Eg merka meg nokre stikkord, som eg gjerne deler her: Det er mykje kjensler med i bildet, og det er uttrykt på ein måte som gjer at ein kjenner seg att i språket. Det er ei lidingssoge, denne salmen. Det handlar som SVIK, som må vere mitt første stikkord. Læresveinane sveik Jesus, og lenger ute i salmen er det folket som svik han. Til slutt kjenner han seg sviken og forlaten av sin eigen far, eg meiner Gud. Såleis er heile salmen ein klagesong om svik, om lengt og om tvil. EINSEMD må vere eit overordna stikkord for heile salmen. Og Sande uttrykker seg slik at ein har kjensla av at han kjenner seg i same situasjon som Kristus. Jesus hamna i den ytste einsemd, og frå si eiga einsemd ropar diktaren på hjelptil åtru. Og dette trur eg mange lett forstår og kjenner seg att i. Salmen trur eg difor må verke sterkt på alle som les/syng han. Tenk at Sande ikkje var eldre då dette var skrive!

Marièl har merka seg form og oppbygging av salmen. -Diktaren skriv om tre ulike situasjoner henta frå Bibelen, frå Jesus sine siste dagar i Jerusalem. Første verset handlar om Jesus i Getsemane, og har grunnlaget sitt i det som Bibelen fortel. Andre vers handlar om at Jesus blir forhøyrd og spotta hos Pilatus,

og tredje verset handlar om Golgata, om krossfestinga og om at Jesus kjenner seg forlaten av Gud. Teksten kan nesten sjå ut som «sakleg» attgjeving av bibeltekstar. Men han brukar ord som «skjelvande på såre kne», «namnlaus pine» og uttrykker med det at han har levd seg inn i innhaldet, og eg synest det er sterkt og fullt av kjensler. Så, i siste verset trekker han det heile opp i si notid, og det blir eit rop, ei bøn til Gud om hjelp, «nør mi veike tru!»

Anne fortel at ho har hatt salmen med seg frå ungdomen. -Det var melodien eg først la merke til, den som Ragnar Tesdal har skrive. Eg likte den godt og tykte den var kjekk å synge! Vi song i kor. Teksten oppdaga eg meir etter kvart som vi song. Eg synest teksten set ord på mange kjensler, og vi får mange assosiasjonar og tankar. Påskebodskapen har vi fått inn gjennom mange år. Vi veit kva som skjedde i påska. I denne salmen får vi ei forsterka oppleving av at Jesus var eit ekte, verkeleg menneske som måtte gjennom store vanskar. Ho legg til at ho er einig med Nils R. i at TVIL er eit viktig stikkord, og at det blir viktig kvar vi vender augo når vi kjenner på «trostvilen». Påskebodskapen er ikkje berre for dei som er sikre, men for alle, og ikkje minst for tvilaren. Og det synest eg salmen handlar om på ein sterk måte.

Nils R.: Ja, teksten er tidlaus, og dermed høgst aktuell for vanlege folk i dag. Dette går ikkje ut på dato. Lengt og tvil, og til og med einsemd er velkjent i kvardagslivet til vanleg folk. I denne salmen kan folk få sett ord på eigne kjensler og tankar.

-Du sa at du sat heime og las salmen, Nils. Kva verdi har det å synge salmar saman med andre? -Eg er svært oppteken av teksten, både i salmar og i annan musikk som eg er mykje interessert i. Når folk i lag uttrykker noko som grip ein, vert fellesskapskjensla sterkare.

Marièl: -Vi kan godt tenke over at når vi synge salmar, får vi låne ord av andre og gjere

dei til våre eigne. Salmesong gjev oss høve til å setje ord på ting som er viktige for oss, og vi får kjenne at det er godt å gjøre det saman med andre.

Anne: Eg trur at oppleving av tonar og melodiar er noko grunnleggande hos alle menneske. Men for nokon er det eit smil, eit kjennskap eller ein personleg kontakt som blir viktig ved eit kyrkjesøk, eller det kan vere den sosiale opplevinga rundt kyrkjekaffen. Men for mange er songen, melodiane og dei sentrale tekstane viktige i fellesskapsopplevinga.

Mariel: Å synge i lag er sunt. Det er forska på at korsongarar etter kvart som dei syng seg saman, kjem inn i ein felles hjarterytme! Det er noko anna enn den solokulturen vi er vitne til i dag, men det er ikkje akkurat tema no!

-Er du samd i det Nils R. seier om at salmen vil leve? Denne salmen er sant menneskeleg, og vil difor alltid vere aktuell!

Nils R. Sandal, pensjonert bonde og sjåfør i Sandal i Breim, har vore aktiv senterpartipolitikar, vararepresentant til Stortinget, ordførar i Gloppen i 12 år, fylkesordførar i Sogn og Fjordane i 12 år, eldsjel i kulturarbeid på mange plan, m.a. Norsk Country Treff. Framleis aktiv med mange verv.

Anne Hugvik, styrar på Nordstranda barnehage på Vereide, bur på Arnestad der ho og mannen Edvin driv gard i tillegg til jobb elles. Dei har pussa opp eit gammalt gardshus, og er foreldre til tre jenter.

Marièl Eikeset Koren frå Gloppen er utdanna kantor/organist og tilsett i 50% stilling. Dirigent og songar. Ho bur på Tystad med mann og barn.

Tre personar med ulik bakgrunn har samtala om Jakob Sande sin tekst «Du som låg i natti seine», og her ser vi dei framfor glasmaleriet i Sandane kyrkje, der vi ser ei framstilling av Jesus som kneler i Getsemane. Frå v. Marièl Eikeset Koren, Nils R Sandal og Anne Hugvik.

Nattverdgudsteneste i Vereidsfjæra med Olaf Sigurd Gundersen. I år blir det Steinar Saltbones som gjer teneste for elevane på Nordfjord folkehøgskule siste dagen før påske.

Påskevandring med over hundre unge

TEKST: ODDVAR ALMENNING

FOTO: ELDRID SUSORT

Eit opplegg der alle er med, om dei trur eller ikkje. Eit møte med påsketekstane, vandring med kross, fotvasking, salmesong og nattverd. Steinar Saltbones fortel om påskevandringa som heile skulen har saman siste timane før dei reiser heim på påskeferie.

Vandringa tek oss gjennom heile den stille veka frå palmesøndag til påskedag, og det er gjort på to og ein halv time. Vi har fleire stasjonar, og har velt ut fire av dagane i denne perioden av Jesu liv: Palmesøndag, skjærtorsdag, langfredag og påskedag, fortel læraren som er utdanna teolog. Opplegget var i gong her på skulen før eg kom hit, og eg har gått inn i opplegg som andre har fått i stand.

-Ikkje alle elevar vil kalle seg kristne. Blir dei med på dette? Alle har søkt frivillig og har sagt ja til plassen, men kor bevisste dei var på at skulen har ein kristen profil då dei bestemte seg for å gå her, veit vi sjølv sagt ikkje. Allereie på opningsfesten er skulen nøyne med å seie frå om vår kristne linje, og at vi gjerne vil skape ein trygg og god stad,

ein heim der alle hører til og er elsa. Og med dette opplegget vil vi gjerne gje heile fellesskapet ei oppleveling av kva påska betyr for kristne, og kva påskebodskapen inneheld.

Steinar Saltbones

Palmesøndag i fellesklasseromet

Det startar i storklasseromet med ei orientring om kva som skal skje, og palmesøndagen blir markert her. Forteljinga om Jesus som rir inn i Jerusalem på eit esel blir lesen, og vi syng ein salme. Så er det vandring. Alle går, og på veg ut får mange ei «palmegrein» i hendene. På vandringa ber nokon ein trekross, laga av store plankar, så det blir ein slags prosesjon, ei krossvandring ned Kålebakken til fjæra ved skulenaustet. Der har vi ei lita gudsteneste.

Skjærtorsdag i fjæra

Vi syng eit par salmar, tekstar om nattverdinnstiftinga blir lesne, ein av lærarane held ein andakt, og så feirar vi nattverd. Av og til har vi hatt prest på besøk. I år blir det eg som er prest. Vi er to teologar blant lærarane,

men i år har Eivind Nilsen permisjon for å gjøre feltprest-teneste. Vi dekkar eit nattverdbord med duk og lys og med nattverdelementa, vi prestane har alba (prestekle), og nattverdliturgien er kyrkja sin forordna liturgi for særskilde høve. Vi brukar vanlege nattverdoblatar, nattverdvin og deler ut med intinksjon. Alt dette skjer i forståing med den lokale presten og kyrkjelyden.

-Kva med dei som ikkje finn det naturleg å delta? Det føregår fleire ting samtidig. Vi har gjerne eit optent bål i nærleiken, der det er nokon som spelar eller syng, og ein kan stå rundt bålet og lytte eller delta i songen. Dei som har bore med seg «palmegreiner» legg desse på bålet. Nokre gonger har vi hatt lystenning og bøn, med telys på ein stein på stranda. Dessutan har vi gjerne ein stasjon med fotvasking i fjæra. Nokon av leiarane vaskar føtene til dei som vil. Dette er nokså uvanleg å oppleve, men gir god meiningsfor mange. Nokre står i rekka som går til nattverd, andre er med på ein eller fleire av dei tre stasjonane. Truleg deltek 60-70% av elevane på nattverden. Men det er eit poeng for oss at sjølv om påskevandringa er eit opplegg der alle skal vere med, skal ingen kjenne seg pressa eller kjenne seg utanfor.

Vandring langs fjorden

Før vi går vidare, blir det orientert om kvar vi skal gå, og at det neste strekket no skal vere ei «stille vandring». Det betyr at ein ikkje skal snakke saman, men heller tenke på tekstane ein har hørt, og på det ein har vore med på så langt. Så går prosesjonen, med kross, vestover langs fjorden. Vest for kyrkja ein stad går vi opp ein av vegane, til Ola Apalset eller John Elling Vereide. Eit stykke oppe i bakken stansar føljet og held langfredag. Krossen er sentral i langfredagstekstane, som er nokså lange å høre opplesne. Eg hugsar at vi stod i bakkane på Apalset og såg på alle rekkene av bringebærplantar. Dei er haldne oppe av ei mengde krossar! Det var ei spesiell oppleveling. Når dette er over, går vi vidare opp bakken og heim til skulen, med samling i matsalen.

«Påskelunsj» og påskedag

Matsalen er fint pynta, og maten er gjerne ekstra god. Men det er ikkje nokon «bibelsk» meny. Meininga er å markere fest og feiring. Og det er den oppstandne Kristus vi feirar. Vi syng gjerne Deg være ære og Påskemorgen slukker sorgen, og tekstar om påskedagsmorgonen blir lesne. Starten på måltidet er avslutning av vandringa. Så er det god påske, god ferie og heimreis.

-Er dette det einaste møtet med påskeboden? Har elevane kristendomstimar i

Ingrid Bakketun har vore leverandør av «palmegreiner» frå ein sypress heime i hagen. Ho var med på å starte opp desse vandringane frå 2012. -Det var spennande å lage eit slikt opplegg for alle elevar samla, seier ho. Eg sov lite siste natta før vi prøvde første gongen! Men det er veldig kjekt at skulen held fram med dette etter at vi som starta det er slutta. Vi ville gjerne gje elevane noko med heim til påske, slik vi lenge hadde gjort rett før jul.

løpet av året elles? I ein periode på fem veker får alle elevar eit opplegg med to timer undervisning kvar måndag. Nokre av måndagane deler elevane seg på to tema, «Tilgjeving» og «Det vondes problem». Nokre av måndagane er det meir oppdelt. Då kan dei velje mellom tema som Bøn, KRIK (Kristen idrettskontakt), musikk og tru eller samtale om tru rundt eit bål. Vidar Bolstad er kokk på Nordfjord folkehøgskule, og vi spør han litt om dette påske-måltidet.

- Kva serverer du til lunsj denne dagen?

Dei siste åra har det vore lammesteik med tilbehøyrs. Det er lam som for mange er den mest typiske festmaten i påska. Tilbehøyrs vil seie fløytegratinerte poteter og grønsaker som blomkål, brokkoli og gulrot. Ein saus hører og til.

-Kor mange lammelår må du ha når 140 svoltne skal bli mette?

Vi brukar om lag 40 kg reint kjøt. Då beinar vi ut om lag 20 lår og lagar ferdige steiker. Men i år blir det ikkje lammesteik. Vi har så mykje pinnekjøt som vi må få brukt opp. Det kjem nok til å likne

meir på jul, i så måte. Men det er no lammetkjøt, det og. Og tilbehøyret blir som til jul.

-Men då greier du deg ikkje med 40 kg kjøt? Nei, vi brukar nok 100 kg. Det er bein i pinnekjøtet, veit du!

Korleis greier du å dampa så mykje på ein gong? Å, vi har to store og gode omnar, så det går fint.

Påskelam med fløytegratinerte poteter har stått på lunsjmenyen som avsluttar påskevandringa sist dagen før påskeferien på folkehøgskulen.

Kyrkjebladredaksjonen har gått 35 år tilbake i tid og funne fram eit stykke dåverande sokneprest Asbjørn Gjengedal skreiv i påskenummeret i 1981. Redaktøren hadde laga illustrasjonar den gongen og har laga nye til denne utgåva.

Spor gjennom den stille veka ...

TEKST: ASBJØRN GJENGEDAL (1981)
ILLUSTRASJONAR: ODDVAR ALMENNING

Skispora går på kryss og tvers gjennom påskefjellet. Snart viskast dei bort av vind eller nysnø. Så kjem det nye spor, som òg vert borte etter kort tid.

Slik er menneskelivet på jorda. Men det går eit spor gjennom tidene som ikkje kan viskast ut. I den stille veka, frå palmesøndag til påskedag, kjem det særleg klårt fram. Det er Jesu spor. Vi finn det i bibeltekstane som fortel om hendingane i Jerusalem den gongen. Og fylgjer vi dette sporet, skal vi få sjå at det leier oss inn i det evige påskelyset. Den stille veka byr på nye sjansar til å kome inn på Jesu spor. Med dei fylgjande orda frå kvar dag vonar eg å setje nokon på sporet inn mot Han som var og er og vera skal. Ei stille stund med Han har vi vel tid til dagleg?

PALMESØNDAG

«Då tok dei palmegreiner og gjekk til møtes med han og ropa: Hosanna! Velsigna vere han som kjem!» Joh.12,13.

Til møtes med Jesus. Det er retninga for oss alle, anten vi trur det eller ei, vil det eller ei. Kvart sekund fører oss til møtes med Han som kjem. Men kva tid og korleis vil du møte han? Der var nokon som møtte han med ei palmegrein i handa og hyllingsrop på leppene. Dei visste vel ikkje heilt kva dei gjorde. Men han som sette seg på eselryggen, visste kva han gjorde og kva som venta han. Han visste òg kor fort stemninga i folke mengda kunne skifte. Likevel tok han imot hyllinga deira.

Kongen på eselryggen er heilt fri for jordisk makt og prakt. Men kjem du han nær, merkar du makta som ikkje er av denne verda. Du ser den Sanne, den reine, den gode. Han som kjenner vår usseldom til botnar, og endå er ferdig til å gå i døden for oss.

Om nokon er verd eit «Hosanna!», så må det vere han. Så la oss prise Herren! La alle forsiktige sideblikk vere, og la tilbedinga strøyme fram. Palmesøndag blandar vi oss i flokken som stendig vert større: « - og di kyrkje i himmelen og på jorda prisar namnet ditt med samrøysta lovesong. Med dei vil vi òg blanda våre røyster og tilbedande synga: - Hosanna!»

MÅNDAG

«Han fekk sjå eit fikentre attmed vegen og gjekk bort til det, men fann ikkje anna enn lauv. Då sa han til treet: «Aldri meir skal du bera frukt.» Og straks visna fikentre.» Matt. 21,19.

Det var fikenblad dei hengde på seg, dei som prøvde å göyme seg i Edens hage. Sidan har det alltid vore eit «blad» for handa når Gud vart nærgående. Vikeblad gjer kanskje den tenesta gjennom den stille veka i år?

Men i lengda nyttar det ikkje å göyme seg for Gud. Og den mest lysande «bladprakt» kan ikkje skjule det som er synd i Hans auge som vi har å gjøre med. Han ser etter frukt. Men kva finn han hos meg?

Før påske tala Jesus alvorlege ord om ansvaret for livet. Gud har gjeve oss. Han vil ein

dag krevje kvar og ein av oss til rekneskap. Korleis brukar du dine utlånte talentar og di tilmalte tid? Fikentreet som visna, minner om domen, og manar til omvending.

TYSDAG

«*Lær ei likning av fikentreet: Når det kjem sevje i greinene, og lauvet sprett, då veit de at sommaren er nær.*» Matt. 24,32.

I Jerusalem tala Jesus både om domen og om det evige livet. Og fikentreet får tene som likning for både det eine og det andre. Han som har fullmakt til å dømme, har også makt til å gje nytt liv. Om du er som eit visna fikentre, er det enno von. Tar du oppgjeret med Herren no, vil han gje deg tilgjeving og del i det nye livet. Sevja stig i treet no ved påsketid. Knuppane veks. Det går mot vår og sommar. Slik strøymer det nye livet frå Gud gjennom Jesus til alle som vender seg til han. Enno kan livstekna vere få og små. Men teikna gjev næring til vona om at snart kjem han som skal gjere alle ting nye. «Når fikentreet skyter blad, Eg er så glad, Då veit eg det vert sumar...»

ONSDAG

«*Kva vil de gje meg om eg hjelper dykk til å få tak i han?*» Dei talde opp tretti sòlpengar til han.» Matt. 26,15.

Judas er på mange måtar ei gåte. Kva motiv hadde han for slik medvite å svike Jesus? Pengehugen var vel ikkje alt. Kanskje var han skuffa over at Jesus ikkje var ein slik Messias som han hadde vona?

Det ser ut til at mange døypte på eit eller anna vegskilje vender seg bort frå Jesus. Kvifor? Oftest er det nok ikkje så nøyne gjennomtenkt. Men på kort sikt synest det å lone seg. «Kva vil de gje meg om eg...?» Andre vert skuffa over Jesus. Han greip ikkje inn og viste si makt slik dei vona og bad om. Og vonbrotet vart ei freisting til å vende han ryggen. Kva det enn er som freistar oss til svik, så står Judas der til skrekk og åtvaring. For han vende ikkje om, slik Peter og dei andre læresveinane gjorde. Judas eller Peter, kven skal vi slå følgje med?

SKJÆRTORSDAY

«*Eg er vintreet, de er greinene. Den som er i meg, og eg i han, han ber mykje frukt, men*

skilde frå meg kan de ingenting gjera.» Joh. 15,5.

Vi skulle gjerne vere fleire kring nattverdbordet. Vi skulle vere der alle som vil høre Jesus til. For han vil så gjerne samle oss kring sitt bord. Gud gje at ingen av oss som går til nattverd, må støyte nokon bort frå samfunnet der.

Løyndomen i kristenlivet er livssamfunnet med Jesus. Det kjem særleg klårt fram i nattverden. Når vi drikker av druevinen, går biletet og røyndom saman. Jesus, som gav seg for oss, gjev seg til oss. Som sevja strøymer frå trestammen og ut til greinene, slik strøymer det nye livet frå Jesus til oss gjennom brødet og vinen. Vi forstår det ikkje, men vi tar Jesus på ordet og kjem til hans bord. Så held han liv i oss.

LANGFREDAG

«*Far, kan ikkje denne skåla gå meg forbi, men må eg töme henne, så lat det vere som du vil!*» Matt. 26,42.

Langfredagens innhald kan ikkje samlast her i få ord. Vi får høre lidingssoga i kyrkja eller lese den kvar for oss. Men Jesu bøn i Getsemane gjev oss eit glimt av innsida i det som hende. Også her brukar Jesus eit talande biletet: ei skål full av beisk drikke vert retta fram til han. Den drikken har vi alle vore med og blanda til han. For det som fyller skåla, er synda som vi alle har del i. Og han som rekjer skåla fram, er den Heilage som vi har spotta.

Jesus tömde skåla til botnar. Det er langfredagens forferdelege og frigjerande bodskap. «*Vredens fulle kalk utdrikke, Må han, skal han, ellers ikke bliver frelsens kalk min del - .*»

PÅSKEAFTAN

«*Då gjekk dei ut og sikra grava, både med vakt og med segl på steinen.*» Matt. 27,66.

Jesus må for alt i verda bli i si grav! For så lenge vi har han der, har vi alt under kontroll. Då er vi trygge i vår vantru. Då kan vi styre oss og verda som vi vil. Men om grava vart tom, veit vi aldri kva som kan skje. Difor må Jesu grav sikrast. Ikkje lenger med

romersk vakt og segl, men med tankens sikringslås: Alle døde blir i si grav, også Jesus.

Mellan langfredag og påskedag er det Jesu fiendar som triumferer og regjerer. Og Jesu vene skjelv bak låste dører. Dei trur at alt erapt. Nokre kvinner bur seg på å balsamere liket. Dei vil gjere det så snart det lysnar i morgen tidleg. Slik var stoda og stemninga påskeaftan. Ingen venta at Jesus skulle stå opp. Under slike omstende skulle altså læresveinane ha stole liket og sett ut rykte om at Jesus var oppstaden, - om vi skal tru Jesu fiendar. Men vi treng vel ikkje tru på dei?

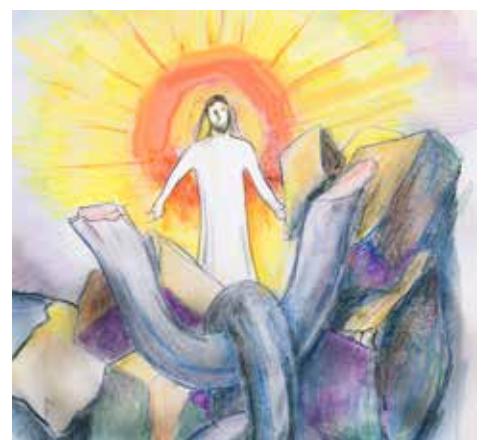

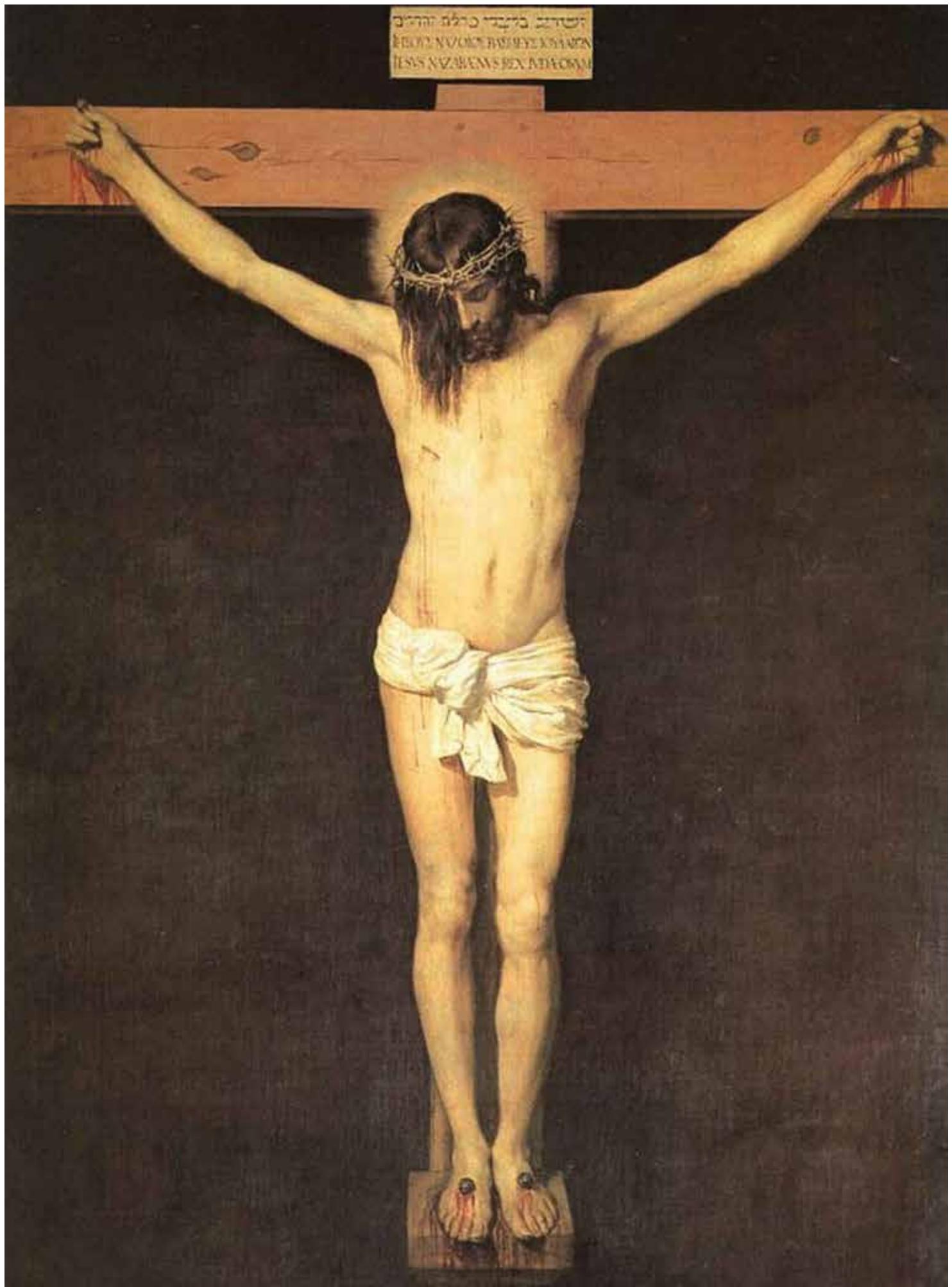
PÅSKEDAG

«*Då skunda dei seg bort til grava, redde, men jublende glade, og dei sprang av stad og ville fortelja det til læresveinane.*» Matt. 28,8.

Jesus er oppstaden! Han «stod opp frå dei døde tredje dagen»! Det beste og største som kunne hende, har hendt. Jesu oppstode forandra alt. Langfredagens meiningsløyse vart breddfull av meining. Det vonde vart vendt til evig godt. Og forskrämdes Jesus-tilhengrar vart til frimodige bodberarar som jubla ut over jorda: Jesus lever! Slik forandring skjer framleis overalt der menneske hører gledeboden. Den oppstadne kjem nær og vender vondt til godt. Vi opplever det einskildvis og saman. Heile den kristne kyrkja på jorda er eit einaste stort vitnemål om at Jesus lever.

« - Mer kunne ei engler begjære enn gå med så salig et bud!»

Korsfestinga av Kristus (ca. 1632) er måla av den spanske kunstnaren
Diego Velázquez (1599-1660). Oljemåleriet måler 249 × 170 cm.

Jesu sju ord på krossen

Tekst: Anders Rinde

Alle fire evangelia fortel at Jesus sa nokre setningar medan han hang på krossen. Ei samanstilling av desse setningane, samt ei forsiktig «redigering», har gjort dette til sju setningar. Sjutalet er frå gammalt av rekna som eit heilagd tal. Det blir sju setningar dersom ein reknar orda til Maria og til Johannes som ei setning. Rekkefølgja av orda varierer litt frå tradisjon til tradisjon. Grunnen er truleg innbyrdes avvik blant evangelistane, t.d. om kva som er den siste setninga.

Nedanfor står setningane slik dei er nummererte i tysk/dansk/norsk tradisjon:

1. «Far, forlat dei, for dei veit ikkje kva dei gjer» (Luk 23,32)

Ifølgje Lukasevangeliet bad Jesus for soldatane som krossfesta han.

2. «Kvinne, sjå der er son din» (Joh 19,26) og til Johannes: «Der er mor di» (Joh 19,27)

Jesus bad mor si rekne Johannes som son sin. Like eins bad han Johannes ta seg av mor si. Teksten nemner ikkje Johannes med namn, men brukar nemninga «den læresvennen som Jesus elskar». Johannesevangeliet fortel at Johannes tok Maria heim til seg frå den stunda.

3. «Sanneleg, eg seier deg: I dag skal du vera med meg i paradis» (Luk 23,43)

Dette sa Jesus til den eine av dei to røvarane som vart krossfesta saman med han.

4. «Min Gud, min Gud, kvifor har du forlate meg» (Mat 27,46, Mark 15,34; sitat frå Sal 22,2)

Desse orda ropte Jesus med høg røyst på arameisk, som var mormålet hans; «Eloï, Eloï, lemá sabaktáni». Ikkje alle som hørde på, forstod arameisk. Nokre av dei trudde han ropte på profeten Elia. Men mange som forstod arameisk, skjøna truleg også at han siterte opninga av Salme 22, ein salme som endar med at Gud grip inn og hjelper.

5. «Eg er først» (Joh 19,28)

Etter desse orda fekk Jesus drikke vineddik frå ein svamp som soldatane lyfte opp til han.

6. «Det er fullført» (Joh 19,30)

Ifølgje Johannesevangeliet er dette dei siste orda Jesus sa før han anda ut, men Lukas fortel at han «ropa med høg røyst»:

7. «Far, i dine hender gjev eg mi ånd» (Luk 23,46; sitat frå Sal 31,6)

Desse orda eller setningane har vore inspirasjon til mange meditasjonar og langfredagspreiker. Det er også laga salmar med utgangspunkt i desse orda. I Norsk salmebok står Tomas Kingos salme: «Gå under Jesu kors å stå» på nr. 169. Salmen er lite brukt, i alle fall hjå oss, kanskje fordi den har heile 16 vers, og av omsyn til den indre samanhengen mellom versa er det ikkje lett å sløyfe nokre av dei. Salmen bør vel syngjast som vekselsong om den skal brukast.

I Kingos salmebok har salmen 17 vers, og Landstad vidareførte alle desse i ei form som er nokså nær orginalen. I Landstads rev. er rekkefølgja på det andre og tredje Jesus-ordet ombytt, i tråd med klassisk tradisjon, og salmen er korta ned til 15 vers. NoS 85 gjeninnførte Kingos rekkefølgje, og slik er også salmen vidareført i NoS 2013.

Nynorsk salmebok (1925) tok ikkje inn salmen, men Anders Hovden skrev ein ny: «Høyr ordi djupt or kjærleiks grunn». Denne er ikkje med i NoS 2013, og heller ikkje i NoS1985. Også Petter Dass har skrive salme/vise med utgangspunkt i orda på krossen: «De syv Ord paa Korset Jesus talte», men den har aldri stått i noka salmebok.

Elles er setningane brukte i mange større og mindre musikkverk. Blant dei mest kjende komponistane er Heinrich Schütz (1585-1672) og Joseph Haydn (1732-1809). Schütz levde og arbeidde som organist i Dresden om lag heile livet, og komponerte

«Sieben Worte Jesu Christi am Kreuz» rundt år 1645. Dette vert rekna som det første i sitt slag som musikhistoria kjenner til. Det er for blanda kor, solistar og fleire instrument. Kva slags instrument er ikkje nemnt i partituret.

Joseph Haydn komponerte først ein strykekvartett med så mange satsar at dei kunne omkranse alle Jesu ord, som skulle bli lesne eller resiterte. Seinare laga han ein orkesterversjon av denne kvartetten, og la også til korsatsar.

Eit raskt søk på internett viser at det også i vår tid er komponistar som let seg inspirere av Jesu ord på krossen. Det finst komposisjonar av stort og lite format og for mange slags instrument. Det finst også eit orgelstykke: Die sieben letzten Worte Jesu am Kreuz (1996), av Ruth Zechlin. Underteikna kjenner ikkje stykket, men det er truleg delt i fleire avsnitt, som skal spelast mellom kvar av setningane.

Også norske komponistar har brukta denne teksten. Knut Nystedt (1915-2014) har t.d. komponert eit oratorium for solo og blanda kor a cappella. Det vart til i 1960 og er utgitt på Augsburg Publishing House i USA (The seven Words).

Vi finn også eit verk med desse tekstane på opuslista til Kjell Mørk Karlsen (f. 1947), for sopran/alt/orgel og tekstlesing. Felles for desse to stykkene er at dei er tenkt til liturgisk bruk i fastetida, og naturlegvis særleg på langfredag. Slik har dei også blitt brukt, m.a. i Vereide kyrkje. Komponistane har lukkast i å skape gripande musikk med enkle verke-middel. Knut Nystedt innrammar oratoriet med eit vers av O Guds Lam uskyldig. Det salmeverset nyttar også Kjell Mørk Karlsen, men han sluttar med eit anna vers, nemleg Naglet til et kors på jorden, medan orgellet spelar den gregorianske melodien til sekvensen Dies Irae, som Naglet til et kors på jorden er ei attdiktning av.

Mykje av denne musikken, og i alle fall Schütz og Haydn, finst det mange og gode innspelingar av, både på cd og Spotify.

Pasjon - Påske

AV KARI ARNESTAD

Tagne, alle tonar,
bleikne kvar ein blom.
Kristus, vår forsonar
går mot død og dom.
Neste alle hender,
knele kvart eit kne, -
sinn og sans seg vender
no mot krossens tre.

Stilne, alle strenger,
kvil, kvar fugleveng.
Englar, syng ei lenger,
Gud på krossen heng.
Vandrar, stans på vegien,
høyrt det angst-rop,
sjå Han spotta, slegen
av den ville hop.

Slokne kvar ei stjerne,
måne, miss din glans.
Alt til minste kjerne:
Sjå Hans tornekrans.
Sol, ditt andlet göyme,
jord, løyn all di skam.
Mørke makter fløyme
mot Guds offerlam.

Guddomsdjup, mysterium:
Ein er død for alle.
Høyr då evangelium:
Himmelklokker kalle.
Ut or nattsvart sjelestrid
sigrande vår Frelsar
ropar ut den nye tid, -
oss med nåde helsar.

Knele mine tankar
løyst frå tvil og tru.
Her eg kastar ankar, -
bøygd i bøn og tru.
Trøytte hjarta kvile
stilt i heilag von, -
alle himlar smile:
Siger vinn Guds son.

Syng no alle strenger
ange kvar ein blom.
Kristus gravi sprenger,
knust er død og dom.
Stråle, kvar ei stjerne,
sol, syn all din glans.
Alt til minste kjerne
lova namnet hans.

Kari Arnestad (1910-1985) var fødd i Gloppen. Ho var tidleg sterkt engasjert i misjon og sosialt arbeid, spesielt tok ho seg av ungdomar som hadde det vanskeleg, og ho fekk mange venner mellom desse. Men det var misjonarbeidet ho var sterkest kalla til, og ho arbeidde for Det Norske Misjonsselskap i Oppland krins i over 20 år. Etter kvart sette sjukdom ein stoppar for arbeidet hennar, og ho hamna sjølv på institusjon. Ho hadde skriving som hobby og som motvekt mot depresjon. I Norsk Salmebok frå 1984 fekk ho med ei omsetjing av salmen «Den som i alt lèt Herren råde». Diktsamlinga «Under Guds regnboge» kom ut i 1979, og diktet nedanfor er henta frå denne samlinga.

Kari Arnestad, misjonskvinne, kurator og skribent frå Gloppen.

Nå åpner livet seg

TEKSTUTDRAG FRÅ BOKA «DEN INDRE KILDEN» AV MARGARETHA MELIN.

Nå åpner livet seg etter for mennesket,
et liv i Guds umiddelbare nærhet
uten skyld eller skam,
uten dårlig samvittighet og frykt for straff.
Nå får menneskeheten en ny start
gjennom en annen Adam - en menneskesønn.

Han er det nye menneske,
det sanne guddommelige menneske
som i sin person forsoner og forener
hele den splittede menneskeheten
og som holder alt sammen til ett i seg,
alt i himmelen og på jorden.

Gjennom ham og med ham
og i ham
synger vi din pris, vår Gud
og lever vårt liv i din kjærlighet.

“Kristus framfor Pilatus” vart måla av den ungarske malaren Mihály Munkácsy i 1881.

Ikkje eit ord

HENTA FRÅ BOKA «DUA OVER JORDAN»
AV HANS JOHAN SAGRUSTEN

Ikkje eit ord kom over hans munn.
Ikkje eit ord.
Ikkje eit ord, berre auga som såg
mildt inn i vårt eit lite sekund.
Ikkje eit ord.

Ikkje eit ord til eige forsvar.
Ikkje eit ord.
Ikkje eit ord, berre udekka hud
venta på krossen som han alt bar.
Ikkje eit ord.

Ikkje eit ord som såra og slo.
Ikkje eit ord.
Ikkje eit ord, berre hender som hang
opne for sår i ventande ro.
Ikkje eit ord.

Ikkje eit ord frå Faderens munn.
Ikkje eit ord.
Ikkje eit ord, berre krossen som stod,
venta på Sonen nett denne stund.
Ikkje eit ord.

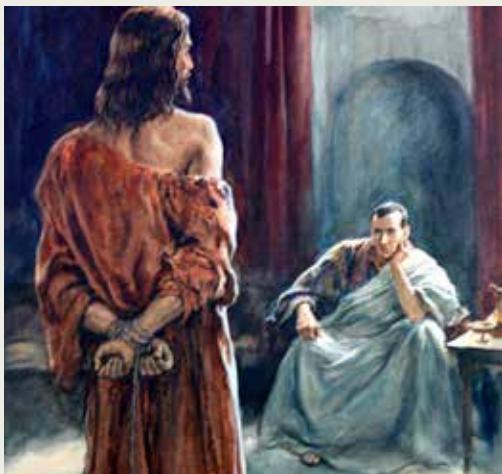
Hans Johan Sagrusten

Hans Johan Sagrusten (f. 1970) er teolog, prest og diktar. Han var med og omsette Bibelen som kom i 2011. Han har i mange år halde populære teologiske foredrag om dei eldste manuskripta til Bibelen og er i dag bibelbrukskonsulent i Det Norske Bibelselskap. Diktet på dei to neste sidene er òg av Sagrusten.

“Men Jesus svara ikkje eit ord,
så Pilatus undra seg.” Mark.15,5

Timane

TIMANE ER EIT DIKT
AV HANS JOHAN SAGRUSTEN

Mark. 15,1

Med det same morgonen rann, og overprestane med dei eldste og dei skriftlærde, altså heile rådet, hadde samrådd seg, tok dei si avgjerd. Dei batt Jesus, førte han bort og gav han over til Pilatus.

Dette er timen da morgen grydde,
timen som myrkna med svik og sorg.
Dette er timen da Kristus førdest
bunden og pint til Pilati borg.

Mark. 15,15

Pilatus ville gjerne gjera folkemengda til lags. Han gav dei Barabbas fri, men let Jesus bli piska og gav han så over til krossfesting.

Dette er timen, den purpurraude,
timen med klunger, med krans og kross.
Dette er timen da Kristus lyftest,
nagla i hand og i fot for oss.

Mark. 15,33

Då den sjette timen kom, vart det mørkt i heile landet, og mørkret varte til den niande timen.

Dette er timen da himlen myrkna,
timen for klagerop utan svar.
Dette er timen da Kristus stridde
einsam, forlaten der av sin Far.

Dette er timen da mørkret rådde,
timen da dødsriket møtte Gud.
Dette er timen da Kristus døydde,
bøygde sitt hovud og anda ut.

Dette er timen da kvelden myrkna,
timen som lysna med aftansong.
Dette er timen da Kristus sveiptest
slik som han sveiptest den fyrste gong.

Dette er timen før morgen grydde,
timen for vake og trufast von.
Dette er timen da Kristus sigra
timen som ventar på Han, Guds Son.

Alltid er timen da siger lyser,
timen for song i den tome grav.
Alltid er timen da Kristus lever,
timen for takka for det Han gav.

Mark. 15, 34-37

Ved den niande timen ropa Jesus med høg røyst: «Eloi, Eloi, lema sabaktani?» Det tyder: «Min Gud, min Gud, kvifor har du forlate meg?» ... Då sprang det ein fram og fylte ein svamp med vineddik, sette han på ei stong og ville la Jesus få drikka. Men Jesus ropa høgt og anda ut.

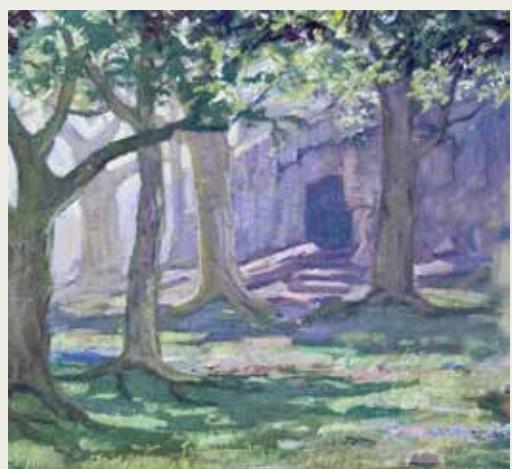
Mark. 15,46

Josef kjøpte eit linklede, tok Jesus ned og sveipte han i det. Han la han i ei grav som var hoggen ut i bergveggen, og rulla ein stein framfor gravopninga.

Mark. 16,2

Tidleg om morgonen første dagen i veka kom dei til grava med det same sola rann.

Gallerikveld med Rolv Muri

AV OLAF SIGURD GUNDERSEN
FOTO: ANDERS RINDE

Denne påska vil det på galleriet i Vereide kyrkje verte presentert kunst av Rolv Muri. Han vart fødd i 1921 i Ålesund og døydde i 1992. Han ville såleis ha vore 95 år i år om han hadde levde. Han vokste opp nær Gjøvik. Det var krigen som førde han til Olden. Ungdomar som ikkje var i fast arbeid, vart innkalla til pliktarbeid. Det ville ikkje Rolv Muri, og han sokte då tilflukt på onkelen sin gard i Olden. Hadde han arbeid på ein gard, slapp han å

arbeide for tyskarane. Frå 1948 dreiv han sjølv slektsgarden på Auflem. Gardsarbeidet og arbeidet med måleria kan minne om Nikolai Astrup sitt veksel bruk. Spade om dagen og pensel om natta.

I 1957 stilte han ut på Vestlandsutstillinga og i 1959 på Høstutstillingen. Bilda hans er abstrakte, men inspirerte av vestlandsnaturen. Det har han felles med Knut Rumohr. Han måla på lerret, men mange bilde er collagar,

bygde opp av tjukke lag papir. Han kunne også måle på sementerte flater.

Dei første bildene som vart viste på utstillingar, kunne vere mørke som jord. Seinare vart dei lysare. Fargane han likte best var blått, gult, rosa og grønt. Han budde mellom mektige fjell, men fann også motiv i naturen sitt mikrokosmos.

Muri føretok studiereiser i Skandinavia og

i Mellomeuropa. Han henta inspirasjon fra fransk nonfigurativt måleri og fra den danske kunstgruppa Cobra. Kunsten hans er representert i flere offentlege samlingar som Nasjonalgalleriet i Oslo, Riksgalleriet og Sentralsjukehuset i Førde.

Bilda hans er fulle av rørsle og har fin komposisjon. Han sa: «Jeg har ofte følt en stor uro i min tilværelse. Og noe av min ambisjon har vært å få orden på den ved hjelp av

maleri.» Muri fekk anerkjenning for kunsten sin og var ein av dei første kunstnarane i landet som fekk tildelt staten si garanterte minsteinntekt. Han stilte ut mange stader her i landet, men også ved fleire større galleri i utlandet.

Påska 2016 stiller vi ut nokre av bilda hans på galleriet i Vereide kyrkje. Utstillinga opnar med gallerikveld palmesøndag. Då vert Ingolv Muri og Johanna Nygjerd med. Dei

er frå Olden, kjende målaren og veit mykje om kunsten hans. Anders Rinde set tonar til opplevinga, og Olaf Sigurd Gundersen held andakt.

Det er ei glede å få invitere til nærmare kjennskap med denne store nordfjordkunstnaren.

Velkommen!

Påskeknask

VED ODDVAR ALMENNING

MORO MED TAL

Du kan imponere med rask hovudrekning om du lærer denne måten: Be ein av påskegjestene skrive ned eit fleirsifra tal på eit papir. La oss seie at han skriv førtitre tusen to hundre og sytten. Så seier du at de kan skrive kvar sitt tal med like mange siffer to gonger til, og legge saman dei fem tala til slutt, og at summen skal bli to hundre og førtitre tusen to hundre og femten.

Det kan sjå slik ut:

Gjesten skrev først	43 217
Gjesten skriv	67 243
Du skriv straks	32 756
Gjesten skriv	21 649
Du skriv	79 350
Sum	243 215

PÅSKEKRYSSORD

AV ODDVAR ALMENNING,

Somme seier at kryssordet i Kyrkjebladet er vanskeleg. Vel, det er ikkje laga for barn. Men vi har teke opp spørsmålet og gjort noko med det. Denne gongen har vi laga eit kryssord med tre vanskegrader.

Den øvste delen er den lettaste, og den nedste delen vonar vi er vanskeleg. Vi kan altså gradere i «lett, grei og komplisert», rekna ovanfrå. Nokon vil gjerne seie at det burde heite «møleg, endå verre og umuleg».

Uansett kan du sende inn svar om du har løyst berre den eine delen av kryssordet.

Premieringa blir slik:

1. premie: Gåvekort til ein verdi av kr. 500,- til ein av dei som har rett løysing på alle tre delane.

2. premie: Gåvekort til ein verdi av kr. 300,- til ein av dei som har rett løysing på dei to øvste delane.

3. premie: Gåvekort til ein verdi av kr. 200,- til ein av dei som har rett løysing på berre ein av delane.

Innsending til Kyrkjebladet v/Oddvar Almenning, Vereide, 6823 Sandane, innan 10. april. Du finn påskekryssordet på midt-sidene. Lukke til!

Summen kan de rekne ut med kalkulator eller på papiret. Korleis greier du dette? Summen som du seier det skal bli, lagar du av det første talet gjesten skriv, ved at du set eit total framfor, og trekker 2 frå det siste sifferet. Når gjesten har skrive sine tal, passar du på å skrive kvart siffer i ditt tal slik at det du skriv og det sifferet som står ovanfor, blir ni til saman. Teknikken verkar om gjesten startar med eit tal med fleire eller færre siffer. Du kan og utfordre han til å skrive tre tal til kvar før de legg i hop, men då må du seie at summen blir tre hundre og førtitre tusen to hundre og fjorten, som du sikkert forstår.

MEIR MORO MED TAL

Spør gjesten din kva for eit tal under 10 han synest er finast (eller styggast eller vanskelegast å skrive). Han fortel deg at det er tre – 3.

Så kan han bruke blyant og papir eller kalkulatoren på mobilen sin, og du ber han rekne ut tolv millionar tre hundre og førtifem tusen seks hundre og syttini gonger (multiplisert med) tjuesju. Svaret blir ei lang rekke med tretal, det talet han hadde sagt!

Du ser at det første talet er 12345679, alle tal frå 1 til 9 bortsett frå åtte. Det siste talet (som her var 27) lagar du ved å gange det talet gjesten seier med ni.

BIBELSOGE

Læraren fortel om den miskunnsame samaritanen, men ser at Kåre på bakerste pulten ved vindaugeit er meir oppteken av det som føregår ute. –Så kom det ein prest, men han gjekk forbi. Det same gjorde ein levitt, sa læraren. –Kven var det som for forbi, Kåre? –Eg trur det var han Harald Aske. Han hadde i alle fall lys Volvo, sa Kåre.

KVA DAG?

Familien har vore på hytta utan kalender og internett, og lurar på kva vekedag det er. Samtalnen går slik:

1. Faren seier: Eg er sikker på at det ikkje er tysdag, onsdag eller torsdag!
2. Mora: Det hjelper oss ikkje mykje! Men eg meiner det var fredag i går!
3. Faren: Når eg tenkjer meg om, var det ikkje fredag i går! Det er i morgen det er fredag!
4. Storebror: Nei, torsdag det er i overmorgen!
5. Søster: Slutt å tulle! Torsdag er i morgen!
6. Mora: Eg trur faktisk det er torsdag i dag, eg!

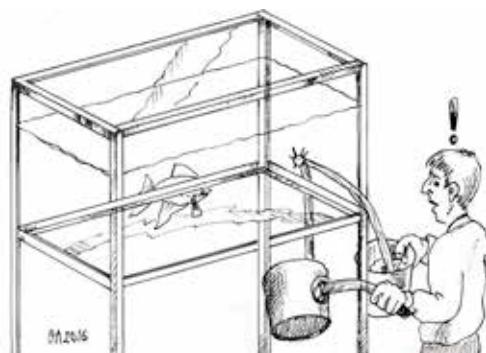
7. Småen: Det er i alle fall sikkert at det ikkje var søndag i går! Det var berre den eine påstanden som var rett! Seks var feil. Då kan du finne ut kva dag det var.

BLEIKE BÆR?

John Elling stod på torget i Førde og selde jordbær. Ein av grannane spurde: Du er vel godt kjend i geografien du som har vore over heile verda? – Ja, var vi no innom der og, sa Hans. Men vi var ikkje i land!

VERDENSBORGAR?

Han Hans hadde segla ute nokre år, og var heime ei stund. Ein av grannane spurde: Du er vel godt kjend i geografien du som har vore over heile verda? – Ja, var vi no innom der og, sa Hans. Men vi var ikkje i land!

KVA SKJER PÅ BILETE OVER?

Er holet på sida eller i enden? Renn det ut frå eitt eller to hol? Kvar skal mannen gjøre av vatnet? Eit bilde fortel meir enn tusen ord, heiter det. Vi har ikkje tenkt å forklare om og eventuelt kva denne teikninga skal bety. Her er det berre å studere og fantasere og lage orda sjølv. Det kan det ikkje bli anna enn tyleprat av.

AVSTAND

To karar står med ryggen til kvarandre på ein open plass. Så går dei fire meter frå kvarandre, dreiar nitti grader til venstre og går tre meter i den nye retninga og stansar. Kor langt er det mellom mennene?

LOGISK TALREKKE

Kva er neste tal? Og deretter?

21 20 18 15 11 ? ?

RAR BOK

Eg har ei bok der det er føreord etter epilog, innhaldet står framfor innleiinga, med omslag midt i boka. Kva slag bok er det?

Selskapsspørsmål om kyrkje og kristenliv i Gloppen

AV ODDVAR ALMENNING

Prøv kven som veit mest om lokal forhold på det kyrkjelege området i Gloppen og Nordfjord. Svara finn du i bladet, men dei finst også i Kyrkjebladet, Bygdebøkene for Gloppen eller jubileumsbøkene for dei ulike kyrkjene, eller i «På kyrkjeferd i Sogn og Fjordane». Du kan også lese svara på side 45.

TEMA 1 :KYRKJER

1. Kvar står denne kyrkja?
2. Kven har måla originalen til altarbildemotivet i Breim kyrkje, og kvar finst den originale altertavla?
3. Når blei Gamle Gimmestad kyrkje måla?
4. Når fekk hyarane eiga kyrkje?
5. Kvar og når hadde hyarane kyrkje før i tida?
6. Kor mange kyrkjeklokker er det i Vereidskyrkja?
7. Kva prosti høyrer Frøya (Kalvåg) kyrkje til i?
8. Kva for nokre steinkyrkjer (stein/mur) finst i Nordfjord?(prostiet)
9. Kor gammal er Olden gamle kyrkje?
10. Kvar stod den gamle kyrkja i Breim?

TEMA 2: PRESTAR OG PROFETAR

1. Kva heitte han som var sokneprest i Gloppen før Johnny Bakke?
2. Kven var prest i Davik under siste krig?
3. Kvar budde sokneprest Prytz dei første åra i Gloppen? Kvifor?
4. Kor lenge har Asbjørn Gjengedal vore tilsett som prest i Gloppen?
5. Presten Kolbjørn Aske var frå Gloppen. Kvar var han prost?
6. Johnny Bakke hadde to søner som er prestar. Kva heiter dei?
7. Breimningen Kjell Bertel Nyland er prestetudanna. Kva slags jobb har han no?
8. Kva heitte presten som låg i strid med Skule-Jo?
9. Kven var biskop i Bjørgvin før Juvkam, og kvar hadde han namnet sitt frå?
10. Kva er mor til vår biskop Halvor mest kjend for?

TEMA 3: SALMAR OG KYRKJELEGE MUSIKK

1. Korleis startar den salmen som har denne strofa?
2. Kva for ei salmebok hadde vi i 1960?
3. Kven har skrive salmen «Å, var eg meir deg Jesus lik»?
4. Kven har skrive ei særskild messe for Seljumannamesse?
5. Har Arne Garborg skrive nokon av salmane i salmeboka?
6. Korleis startar songen «Laudate, Omnes gentes» på norsk?
7. Kan du neste strofa: Frykt ikke mere, evig er han med.....?
8. «Gloria-koret» i Gloppen song Gloria av kven?
9. Kven komponerte eige verk til Gloppen Jentekor sitt 25-årsjubileum?
10. Korleis startar Svein Ellingsen sin dåpsalme?

TEMA 4: LAG OG ORGANISASJONAR OG MEIR SLIKT

1. Når og kvar starta søndagsskulearbeidet i Gloppen?
2. Kven hadde søndagsskule på Reed i 1955, og kvar heldt dei til?
3. Kva for ein organisasjon kallar vi «Gamlemisjonen»?
4. Kva heiter dei to Kina-misjonærane frå Bukta?
5. Kva for eit misjonsprosjekt har Hyen sokneråd og Nordfjord folkehøgskule valt å støtte?
6. Når vart Sandane bedehus bygt, og kven er eigar?
7. Kva for ein prest frå Gloppen blei generalsekretær i kva for ein norsk organisasjon?
8. Kva heitte misjonsorganisasjonen som blei til Normisjon?
9. Kva for ein organisasjon gir ut bladet HJEM?
10. Kor mange misjonsforeiningar går saman om Marimessebasaren?

Premiekryssord i tre trinn

Øgget simeining	SOM EIT ESEL	BIBELSK HANDT- VERK	VAR PÅ ROTE- ROMMET		KORPS DRIKK	EPSILON KUNST- STOFFET		FAKTOR OPNINGEN		PÅLEGG SMERTE		DYR		TERGA	KVERVLE		TUR ALLIANSE	TONN	TOKE	GRILL- MATE
FOLKEVALD																				
HJELPE- MIDDEL											RASANDE			GJENNOM SKODESPEL			I DET MINSTE	MELDING- ANE		
FØ					GAMMAL MYNT- EINING				TYPEN	MOR	FORDOMS- FULL									
RIVNE	MELLOM EUFRAT OG TIGRIS MORENE				MUSIKK- VERK								SPRÅK							
TE					KAPTEIN SMELTE						STRUTS		LEVER PURKE			GAVL	BLODTYPE		KORN	
LUKKELEG GRAM	JENTENAMN 50				VITAMIN	BIBELSK BY								SPESIALIST			DEL AV TEATER ORG. (ENG.)			
VIND ER VALDE FOR 4 ÅR			INFJEKSJON	ORDEN GALLIUM			KJEND BLOGGAR		PA PRIM- STAVEN		OVERMAL		BRITE JORDRYGG (Bakv.) BYE		GRABEIN MAKE FASTSETJA MENGDE		STOFF			
VEDER- LAGA GRESK BOKSTAV					SNEVRE	450 KATEGORI PÅ RAUDLISTA		BILMERKE SOMALIA	EI GRETE FJELLOPP											
VERT DEKKA I KYRKJA														ORGAN	DRIKK PERSON- LEGDOM		SOMMAR- FUGL			
KVINNE- NAMN RUBIDIUM		OKSYGEN		DANSK HELSING PREP.			SPØK	FORFATTAR STREV								TRE	GNIST			
FUKT LEGE- OPPGÁVE			TAL PREP.		TINGDEL	HAST SILISIUM			ER NØYDD TIL SVOVEL				MODERNE	GUTE- NAMN NANO- SEKUND			UNDER MARK			
RELIGIOS PERSON										VÅPEN							STØTE- STOKK		ELV I BUSKERUD	
	KISTE	BY		SLITA BRYSTKASSE REGNA		KOMMUNE GUTE- NAMN		TVIL BY GRUPPE		MED- SPELAR	KYRKJE- INVENTAR		ENDRAR DRØFTING		GLOSE OPPMODE	JERUSALEM SELEN PRONOM.		DIKT REDUK- SIJON GARVA		
						TITTEL														
									DOTT		ØY I VEST- FJORDEN REIM ELV									
						UTHAMN I SUNNFJ.		PREP. TRALL						RENN	TVILANDE UTTRYKK	KOMMUNE HAMNEBY				
				SPRADE PROFET		REINGJ.- MIDDEL		OMSETT									LIV (LAT.)	ØRKEN DESSERT		
			TITTEL							SKODE- SPELAR HOVUD- STAD										
	SKADE	VØRDNA	DRA I DUNGE OVER- TYDING					KNAPP SENK						JENTE- NAMN FAKS				BALTISK LANDS- KODE		
	BLOM								SATS DET SAME					INNLEI- INGSORD TINN				GLAN		
		DROG					PREP.		HAR MINKA I NORREG DEI SISTE ÅRA		LEDD LEVEREGEL			PATTEDYR						

THALLIUM		BARSK GRUSRYGG		IKKE DIGITALE VERK- STADANE	KLOKKE- SLETT	GJEV KLØE TINN		EIN DEL	FASE MERKNAD GRINE		SUKKER DEL AV LAMPE Pronomen			MEDVIT	Tek til med ropet i øyde- marka	ROVDYR JENTE- NAMN YNNE UT		
	RADIO- PROGRAM					RENN FORBINA			GAMMAL MYNT- EINING	VINDHARPE TALORD				STONG HYDROGEN				
		STELLE AVGASS		HEIL							TALORD (BAKV.) KOMPO- NIST		KJØT- STYKET	VEER AVRUNDA				
VITAMIN		APOKA- LYPSEN MERKE					500	STRÅ	DRENG KLOK				SJÅ OPP TIL			BORTE	GJÆRAR	
SV. TETTSTAD BYE								OMKOME	ANONYM	TAK OM			TY			VILL TAL		
		PREPO- SIJON TUSEN		MYTOL. MONSTER						VITAMIN	→	ARMOD						
SEKSA- GESIMA														BUSK				
PLAGG (Bakv.) INNSJØ		PRON. VEGAN		GRYPE PREP. GNI	TOPP PREP.	SIDE INNSJØ I SOGN	SAKNE		SNAKKE I FLOKK	RØYNE	RUSSISK REGION VENDE		LARVEN GJE AKT		INNLEMME SNOR TALORD			
				FROST JENTE- NAMN											ROYAL NAVY TRAKTERE			
SKRENSE		URAN PRONOMEN	JENTE- NAMN OG GUTE- NAMN		GIORDE JESUS TALORD					FARKOST FIRE LIKE								
									TETTSTAD I OPPLAND MINE				VELJE UT					
		INTER- JEKSJON			REINFØDE							VASSVEG MOTMÆLE			GRUNN- BELØP			
ADVERB OS		LEKKJE STRØ					HOVDYR TO LIKE					ID EST FREMST			RADIUS			
		LAG 500			FØLGJE			VITAMIN	SVOVEL	FRAMOVER TONN			LUFT KLOKKE			VOKAL SKUR		
			URT											REGNE				
TØYS		EINSTEIN- IUM TRE DYRELJD		GRÄDIG KLAGE	UTVIKLING	PERSON FRÅ AKERSHUS	HOL SONG- GRUPPER		HANNDYR FØRE INN	DEL JENTE- NAMN				SIÅ	ADV.	FØRE ATTENDE DEKNINGS- GRAD		
					REKKJE									MED HØGARE UTD. TALORD				
GRYN UTTALTE									DRESSÉR			AKTUELLT NYORD SUFFIKS						
	BELEGG	SOUSSIEF	VERT- EINING TURKISH AIRLINES		BY		TROLLE	BYGD PÅ RØYNSEL							ENDRA	BÅT		
								BY ENG. STADM.					SKODE- SPELAR		IDRETT SEKKEN			
STÅKE				MARKA UJAMN								LÆRE						
UNITED STATES		SPOTT	VALUTA- KODE LEVER			SNAKK					DEKSEL	DOVNE (BAKV.)				KLOKKE RETNING		
SKREIV TOLSTOJ PRO- NOMEN		STAD FOR KORSVEI										AM. ARTIST SOM DØDE I 2014						
		FORSTAND- ARAR						BRÅK										
			VÆRE AUDMJUK															

Sofie, 6 år, tykkjer det er kjempekjekt å dekorere påskeegg med tusj.

Egg til påske!

Barnesider av Gunn Hole

V^{eit} du kor mange egg vi brukar her til lands i påskeveka? 23 millionar! Det er dobbelt så mykje som i ei vanleg veke. Vi tykkjer at egg og påske hører saman, og slik har det vore lunge. Det er heilt sikkert fleire grunnar til dette, og ei årsak er at hønene ikkje la mange egg i den mørke årstida før i tida. Først når dagane vart lengre og lysare, blei det fart på verpinga igjen. Dette skjer som vi veit om våren, og då kjem påska, derfor blei det naturleg at påskeveka også vart ein eggfest.

Egg er også eit gammalt kristent symbol. Kyllingen hakkar seg ut av egget, og er eit heilt nytt liv i seg sjølv. På same måten kan vi tenkje om at Jesus stod opp av grava påskemorgon. Det nye livet sprengde seg ut.

Å dekorere eller pynte påskeegg er ein kjekk tradisjon. Det finst mange forskjellige måtar å gjøre dette på. Det er fint å teikne eller måle på ferdigkokte, avkjolte egg, for eksempel til frukost ein av påskedagane. Kanskje kan du skrive namnet til den som skal ete egget, og ønskje god påske? Ein annan ide er å koke egg

saman med noko som set farge på eggeskalet. Her er nokre tips til farging:

- Av raudbete får vi rosa eller raude egg.
- Av blåbær blir eggna blå.
- Av brunt skal frå lök blir eggna lyst gule.
- Av raudkål blir eggna lyseblå.
- Av raudlök får vi nyansar av grått og grønt.
- Av gurkemeie får eggna ein kraftig gul farge.

Dersom du ønskjer ein mørk farge på eggna, koker du dei i 10 minutt, og lar dei avkjøle i vatnet. For å få fram pastellfarge, lar du dei koke i 10 minutt, og tar dei opp av vatnet. NB! For å farge eggna lyst gule, må du først koke løkskalet i 30 minutt. Deretter slår du vatnet gjennom en sil og lar det avkjøle. Sidan koker du eggna i dette vatnet.

På neste side finn du også teikningar av fint dekorerte egg som du kan fargeleggje.

Frå venstre: Det første egget er koka saman med raudbetar, det andre med raudløk og det tredje med ein knuste blåbær.

Desse eggene kan du fargelegge, og her treng du spisse fargeblyantars.

Den første påska

vener

grav

stein

soldatar

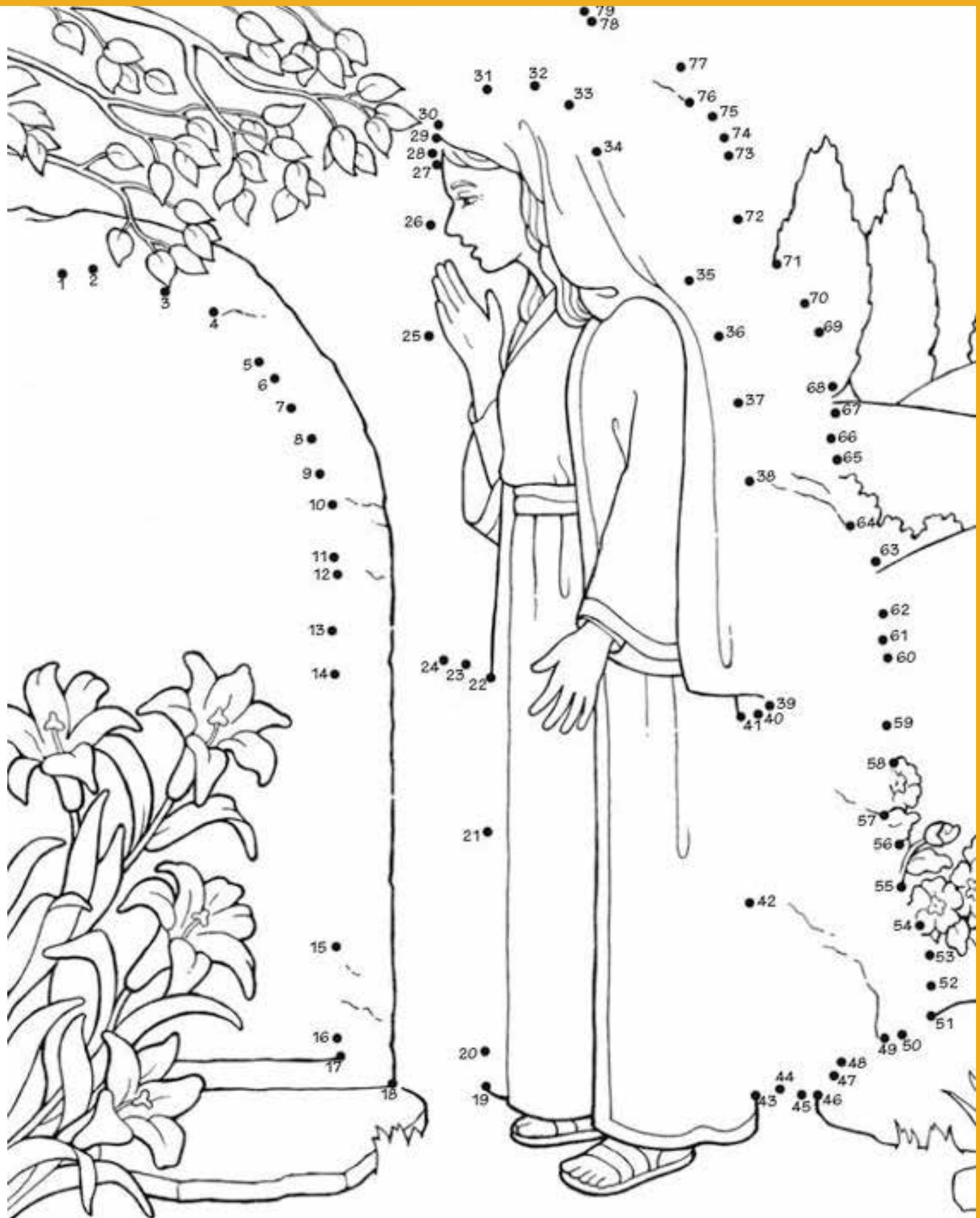

engel

Då Jesus døydde, vart hans triste. Dei la han i ei .
Ein stor vart plassert framfor . heldt vakt der
for at ingen skulle rulle bort .

I 3 dagar låg Jesus sin kropp i .. Den tredje morgonen
 kom ein og rulla bort den store . Då
 såg , vart dei svært redde. Den dagen
kom Jesus sine for å besøkje . Dei oppdaga at
 hadde blitt rulla bort. Dei såg ein lys inne i .
 sa: "Han er ikkje her, han er stått opp."

Påska minner oss om at Jesus døydde og stod opp igjen.

Maria var ein av Jesus sine vener. Her ser du at ho står ved den tomme grava. Kan du lage ferdig teikninga?

Diakoninemnda i Hyen stilte opp til gudsteneste med nattverd og triveleg kaffisamvær på Løkjatunet torsdag 11.februar.
Bak frå venstre: Margret Aa Djupvik, Sigrid Ommedal og Liv Øygard Solheim. Framme frå venstre: Liv Petra Holme og Marta Gjengedal.
(Gerd Heimsæter Aa er no vald inn i diakoninemnda for soknerådet i staden for Liv Petra Holme, men kunne ikkje møte.)

Diakoni i Hyen

TEKST: MARGRET AA DJUPVIK
(LEIAR I DIAKONINEMNDA)

«Eg har ei teneste stor for Gud frå dag til dag i det stille». Med dette - ei lita helsing frå diakoninemnda i Hyen. Vi har faste samlingar på Løkjatunet.

Dei to eldregudstenestene med nattverd vil bli auka opp litt i framtida. Då ber vi inn eldre som av ymse grunnar ikkje kjem seg til kyrkje. Etter gudstenesta er det alltid kyrkekffi, og vi avsluttar med ei allsongstund.

På hyggesamvær vår og haust er diakoni-medarbeidar Britt Randi Heggheim ofte med oss. Ho er til god hjelp i arbeidet vårt og held andakt eller tek opp interessante tema.

Også då er det sosialt samvær rundt kaffiborda, og lokale krefter deltek med song og musikk. Vi i diakoninemnda tilbyr skyss til innbedne eldre som treng det, og hjelper til med transport til kyrkja. Ikkje minst er besöksteneste ein viktig del av arbeidet vårt.

I lag med pensjonistlaget har vi kvart år ansvar for konserten her i Hyen i samband med Norsk Country Treff. Då blir alle over 70 år inviterte, så det er trøngt om plassen – og god stemning.

Innimellan har vi mindre, men trivelege uformelle samkomer med musikk, song eller lesestunder. Takk til områdeleiar Oddrun Hjorteset Ommedal og staben hennar som tek så godt imot oss på Løkjatunet.

Gudsteneste med mykje attå

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN

FOTO: KURT DJUPVIK

Bertine Aa deltok med flott musikk i gudstenesta.

Tore Myklebust tok godt vare på alle «kyrkjegjengarane» under attvergdugstenesta her.

Det var tydeleg at både bebruarane på Løkjetunet og dei eldre heimebuande som var inviterte, storkosa seg i lag, og sågjen gjekk livleg. Diakoninemnda hadde lagt alt vel til rette for både alvor og skjemt i denne gode ettermiddaggssamlinga.

Margret Aa Djupvik syter for at Milda Solheim får påfyll av kaffi. Det var berre å forsyne seg av nydelege lappar med jordbærssylte, eplekake med krem og snittar for ein kvar smak. Ved bordet sit frå venstre elles: Jakob Holmestrand, Olav Solheim, Målfrid Osmundnes og Målfrid Hope.

Liv Petra Holme serverte Solveig og Martin Ø. Ommedal. Sivert Aa spelte orgel, men tok seg ein vel fortent kaffipause.

Jentene rundt bordet: Kristiane Ø. Støyva, Kristianne Bjørkelo, Hedda Berentzen, Julia J. Loen, Maria Fonn, Frida Bjørnereim, Juni Margrete S. Flølo, Reidun Solbakk, Ingrid H. Bjørnereim, Laila Therese K. Bjørnarheim, Anne Louise K. Indrebø, Sanne Førde, Mina Berentzen, Tilde Sæthre, Ella Førde. Ståande bak: Venke S. Fonn, Bente Hestenes.

Breim Soul Children med gebursdagsfest på skotårsdagen

TEKST: OG FOTO: VENKE KOLBOTN

Sidan den som er fødd på skotårsdagen ikkje har så ofte bursdag som oss andre, må ein nytte høvet til å feire kvar gong ein har sjansen, derfor laga Breim Soul Children til ein liten fest 29. februar. Då var det fire år sidan koret vart starta.

Eg var heldig å få bli med på gebursdagsfesten og snakka først med to av dei medlemmene som har vore med lengst; Julia Jordanger Loen og Maria Fonn. Dei seier at dei har lyst til å vere med i Soul Children både fordi det er kjekt sosialt og fordi dei likar å synge og danse. Dei synest også at det er fint å få reise på turar og har

hatt mange fine opplevingar. Dei fortel at dei blant anna har vore på festival i Oslo og i Ålesund og på Soul Children gathering i Florø. No i år skal det vere Soul Children gathering på Sandane. Julia seier at ho også driv mykje med idrett på fritida, men prioriterer likevel å ha tid til å vere med i Soul Children.

-*Kva gjer de på korøvingane?* -Vi øver

på songane og dansar eller bevegar oss etter musikken samtidig. Så leikar vi litt. Det er forskjellige som har ansvaret for å ha leikane kvar gong.

Eg får også snakke med to jenter til. Dei heiter Anna Lovise Krogh og Laila Therese Bjørnarheim. Dei også er med i Soul Children fordi dei likar å synge og danse og fordi det

Leiarane i Breim Soul Children: Bente Hestenes, Venke Skarstein Fonn, Reidun Solbakk og Ingrid H. Bjørnereim.

er kjekt å vere i lag med dei andre som er med. Og så er dei med fordi dei er kristne, legg dei til. Dei likar å opptre og syng gjerne solo. Dei hugsar spesielt godt då dei var med og song på «Lys vaken» i kyrkja.

-*Er det noko de har lyst til å gjere meir av i koret?* Ja, vi vil gjerne få lov å synge endå meir solo og få danse meir medan vi syng.

-*Vil de anbefale også andre å byrje i koret?* Ja, det vil vi absolutt. Særlig vil vi at det skal kome nokre kjekke guitar i koret.

Tilde Sæthre og Ella Forde er også med i koret. Dei har vore med 3-4 år. Dei likar å synge, reise på turar og å opptre. Så synest dei også at det er kjekt å møte og snakke med ulike folk som dei treffer når dei er ute og opptrer.

-*Er det noko spesielt som de hugsar frå tida i Soul Children?* Vi hugsar best festivalane i Oslo og i Ålesund. På festivalen i Oslo skjer det noko nytt kvar gong.

-*Er det noko som de har lyst til å gjere endå meir av i koret?* Ja, vi kan godt ha litt meir av spesielle øvingar og gjerne opptre litt oftare.

Til slutt får eg snakke med Mina Emilie Berentzen. Ho synest at det er kjekt å vere med fordi ho er glad i å synge og danse og fordi alle er snille med kvarandre i koret. Ho gledar seg til hausten, for då skal bestevenninna hennar også byrje, fortel ho. Ho vil anbefale alle å byrje i koret. Det går heilt

greitt at også søsken er med i koret samtidig, legg ho til.

Ingrid Hageberg Bjørnereim er musikalsk leiar og dirigent for koret. Ho var den som tok initiativ til å starta opp koret for 4 år sidan. Grunnen var at dotter hennar ville synge i kor, og i byrjinga var ho med i Sandane Soul Children. Snart tenkte Ingrid at kvifor ikkje starte eit eige kor i Breim. Etter å ha tenkt tanken ei stund tok ho kontakt med Venke Raad Larsen og Linda Bergheim Eide i Breim sokneråd, og saman med Reidun Solbakk og Elin Bergheim vart desse damene det første styret i Breim Soul Children og fekk koret i gang. Dei sökte ulike organisasjonar om økonomisk støtte.

På første øvinga kom det 22. Ingrid fortel at ho hadde inga erfaring som dirigent før ho starta opp med koret. Men ho har alltid vore med i kor, men berre sunge sjølv. Og ho hadde gått 4 år på pianoundervisning.

Ho set stor pris på å ha eit styre med seg i ryggen som kan ta på seg alle dei andre oppgåvane som det å drive eit kor medfører. Vi utgjer eit godt leiarteam, synest ho.

-*Kva tenker du er det viktigaste med aktiviteten?* Å spreie den kristne bodskapen gjennom song, dans og fellesskap, svarar ho definitivt. Alle songane som vi syng har eit kristent innhald. På øvingane snakkar vi om songtekstane. Vi har ikkje det vi kan

kalle tradisjonell andakt, men vi prøver å ha meir eit samtaleopplegg. På kvar øving har vi eit fast innslag med bøn, og vi syng alltid velsigninga.

Då takkar vi for hyggeleg selskap og ynskjer dei lukke til vidare med eit viktig arbeid.

Fakta om Breim Soul Children:

Starta 29. februar 2012.

Er tilslutta Acta i Normisjon.

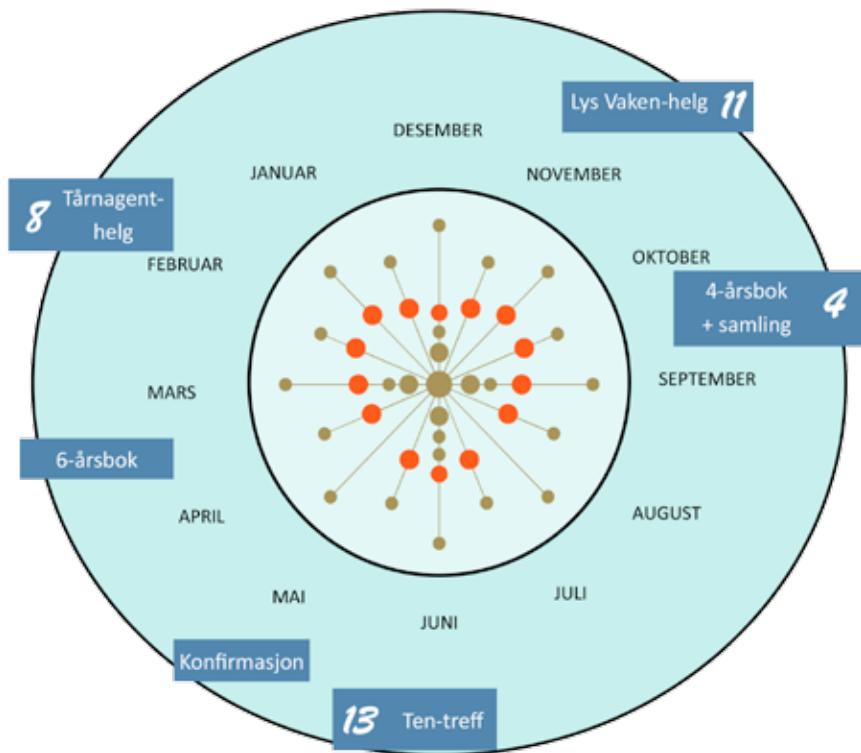
Har pr. i dag 15-20 medlemmer frå 5. klasse - 10. klasse.

Har øving annankvar onsdag i Hole grennahus.

Opptrer på ulike arrangement både i Gloppe og utanfor kommunen.

Sidan oppstarten har Breim Soul Children hatt 39 medlemmer, 9 styremedlemmer, 83 øvingar og lært ca. 40 songar.

Med i styret i dag er Ingrid Hageberg Bjørnereim, Reidun Solbakk, Bente Hestenes og Venke Skarstein Fonn.

Gud gjev – vi deler vår kristne tru

TEKST: ASBJØRN GJENGEDAL

«Årshjulet» viser tiltak for born og unge som Den norske kyrkja i Gloppen innbyr til. Det vil hjelpe foreldra til å setje av tid til den kristne opplæringa som dei sa ja til då borna blei døypte. Samstundes vil «Årshjulet» for trusopplæringa vere ei påminning til alle vaksne i kyrkja om vårt felles ansvar for å gje borna del i vår kristne tru. «Gud gjev, vi deler» er det samlande mottoet for heile trusopplæringa frå dåp til vaksen alder i Den norske kyrkja.

Dei aller fleste foreldre i Gloppen møter presten til dåpssamtale. Etter dette fyrste steget følgjer høgtid i kyrkja og fest med fadrar og familie. Det meste av oppfølginga etter dåpen må naturleg nok finne stad i heimen. Men kyrkja gjev tilbod om hjelp som høver for ulike alderstrinn.

Song og musikk kan alltid formidle Guds gode Ånd, og på «Babysong» i Sandane kyrkje får borna tidleg kjenne det. I fireårsalderen er det på tide å få del i det kristne fellesskapet også utanom heimen. Gledeleg mange set av tid til å ta fireåringane med til kyrkje når den innbydinga kjem. Og boka som dei får, har bilet, forteljingar, songar og

bøner som høver for nett den alderen. Såleis er «Mi kyrkjebok» med tilhøyrande arbeidsbok ein ideell reiskap for heimane til å føre borna vidare i trua på Jesus Kristus. Og året etter kjem innbydinga til «Vennefest» i kyrkja.

For seksåringane går vegen inn i skulen, og nett i denne viktige overgangstida kjem endå ei innbyding til samling i kyrkja og ny kyrkjebok. To år etter følgjer «Tårnagenthelga» og bok som høver for den alderen. Då er borna smart klare for å få sjølv Boka i kyrkja; Bibelen. Den utdelinga er lagd til «Lys Vaken-helga», som gjerne finn stad i slutten av november. Overnatting i kyrkja treng ikkje bli vakenatt, men ei slik natt i Guds hus blir eit minne for livet.

Dei som skal ta til på ungdomsskulen til hausten, er samstundes på veg inn i tenåra. Dei er trettenåringar med alt det inneber. Kyrkja innbyr dei til «TenTreff» på Nesholmen fyrste laurdagen i juni.

Så nærmar desse ungdomane seg konfirmasjonstida, som går frå haust til vår med eit stort program av undervisning, gudstenester og andre tiltak. Med sjølv

konfirmasjonsdagen som høgdepunkt er dette den mest omfattande delen av opplæringa etter dåpen. Men det må ikkje bli eit «takk og farvel»! No gjeld det å leve og lære meir om det å vere eit vakse kristent menneske på Guds jord, med ansvar både i kyrkja og i samfunnet elles.

I Gloppen som elles i Den norske kyrkja ligg det føre ein plan for trusopplæringa. Den seier mykje om kva borna skal få lære på dei ulike alderstrinna og kva tilskipingar kyrkja skal innby til. Dette blir gjerne kalla «breiddeltakt».

Planen har også med noko om «kontinuerlege tiltak». Det er arbeid for og med born og unge i dei ulike kristelege organisasjonane i kyrkja. Her kan nemnast søndagsskular, barneforeiningar, Barnegospel, Speidar, Opehus for ungdom, Joy Sing, Soul Children, Connect-/bibelgrupper for ungdom, KRIK, leiarar på Nesholmen og på Fjordly.

Det er viktig at vi saman kan ta vare på og utvikle eit kristent oppvekstmiljø i Gloppen. Gud hjelpe oss til det!

Fire glade deltakrar. Frå venstre: Cecile Gahonga, Grethe Reigstad Tennebo, Felicia Seton og Bjørg Sandal

Kvinnene sin Internasjonale Bønedag

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Denne verdsomspennande bønedagen vert markert kvart år den første fredagen i mars, i Norge og i resten av verda. Her i Gloppen blei det arrangert ei tverrkyrkjeleg samling i Sandane kyrkje, og naturleg nok var det mest kvinner som møtte fram til det som vart ein svært fin kveld.

Bønedagskomiteen på Cuba hadde laga opplegg, og temaet var "Ta imot barna, ta imot meg". Soknediacon Britt Randi Heggheim leia, og fortalte mellom anna at familievalden på Cuba har auka sidan den økonomiske krisa på 1990-åra. Bustadmangel fører til at det ofte bur tre generasjoner saman på liten plass, noko som kan opplevest som stress. Fleirtalet av barn og unge opplever fysisk og psykisk vald heime. Årets prosjekt vil setje fokus på familievald gjennom opplæring av kurshaldarar og ved å involvere prestane. Målet er å auke medvitet om problemet og bruke Guds ord for å gi håp og vise ein annan måte å løyse konfliktar. Pengegåva

som kjem inn, går til prosjektet «Førebyggje familievald og hjelpe ofra.»

På møtet var det mellom anna høve til å delta i bøn og tenne lys, og både solistar og grupper krydra kvelden med vakker song og musikk. Kaffi med noko attåt hører med når kvinner kjem saman, og mange nyttar kvelden til ein hyggeleg prat kring borda.

Bak dette arrangementet finn vi ein lokal komité bestående av Grethe Reigstad Tennebo, Bjørg Sandal og Britt Randi Heggheim. Grethe fortel at det er gjevande å vere med på verdsomspennande arbeid som tek sikte på å utdjupe det kristne fellesskapet. «Vi brukar å følgje det ferdige opplegget. Det er ei god kjensle at kvinner er samla kring om heile verda, og har fokus på akkurat dette temaet i dag», seier ho. «Håpet er at pengane som vert samla inn, skal føre til at barn og unge på Cuba vert spart for vald og dermed får ein lysare kvardag.»

Historisk bakgrunn:

Kvinnenes internasjonale bønedag blei starta av kvinner i USA i 1887. Bakgrunnen var nauda dei såg mellom immigrantar og etterkommarar av slavar. Nokre år seinare blei det sett fokus også på dei globale utfordringane, og i 1920 sende den amerikanske komiteen eit opprop til kristne kvinner over heile verda om å komme saman i bøn første fredag i fasta. Etter nokre år blei det vedtatt å nytte den første fredagen i mars som bønedag. I vår tid har bønedagen komitear i meir enn 170 land og regionar. Kvinnene sin internasjonale bønedag ønskjer å knyte ulike rasar og tradisjonar sammen i eit tettare fellesskap, så dei får auka forståing for kvarandre og betre kan hjelpe og støtte kvarandre gjennom bøn. Kvinner verda over ønskjer å stadfeste trua si på Jesus Kristus og dele både håp og uro, glede og sorger med kvarandre. Programmet for bønedagen vert laga av komiteen for eitt av landa som er med i organisasjonen. Slik kan menneske frå heile kloden verte knytt saman - gjennom informasjon om forholda i det enkelte landet og gjennom konkrete bøneemne. Målet er at informasjonen skal gi trong til bøn og at bønene skal bære frukt i handling.

«Kyrkja er eit annleis hus»

«Vår kyrkje har eit tårn, eit høgt tårn...»

«...som peikar opp mot Gud. For sjølv om Gud er alle stader, så er han jo over oss». «Kyrkjerommet er stort,...»

«...orgelmusikken framand, men høgtideleg og vakker».

«Glassmaleria ser spanande ut når sola skin gjennom dei».

«I kyrkja er det fred».

«Kyrkja er Guds hus, men Gud vil ikkje ha huset sitt for seg sjølv»!

«Han vil at vi skal kome dit for å møte ham». «Når vi syng...»

«...og ber saman,...»

«Når vi syng...a «...når vi høyrer presten fortelle om Jesus,...»»

«når barn blir døypt...»

«...og noen vi går til nattverd,- då møter vi Gud»!

«Dei som kjem til kyrkja...»

«...er med i Guds store familie, dei er ein kyrkjelyd».

Litt statistikk

TEKST: VENKE KOLLBOTN

Den kyrkjelege årsstatikken for 2015 er klar for kyrkjene i Gloppe. Tabellane nedanfor viser tal for kyrkjene i Gloppe basert på dei årlege registreringane i kyrkjebøkene i perioden 1998 – 2015. Tala for 1998, 2006, 2012 og 2015 er tekne med. Kyrkja har dei siste åra sett eit stadig meir fokus på den minkande oppslutnaden om gudstenestene, og mange er uroa over dette. Tala for deltaking på gudstenestene 2015 viser dessverre at denne tendensen fortset for for alle kyrkjene våre i Gloppe.

Tabellane viser at talet på gudstenester totalt i Gloppe har blitt redusert dei seinare åra. Det er nok litt av forklaringa på at tal deltakarar totalt på gudstenestene har gått ned då det er blitt færre gudstenester å gå på. Det som ein mest bør fokusere på, er at for alle dei 4 sokna så har den gjennomsnittlege

deltakinga pr. gudsteneste gått merkbart ned i 2015 samanlikna med 2012. Det kan kanskje berre vere årlege svingingar, men det er med å stadfeste tendensen som mange er uroa for.

Spørsmålet blir om ein skal fortsetje å redusere talet på gudstenester og heller samle innsatsen og ressursane på meir «spesialgudstenester» som til dømes familie-gudstenester, ungdomsgudstenester, frilufts-gudstenester, konserter m.m. som normalt trekkjer fleire folk til kyrkjene framfor dei vanlege søndagsgudstenestene. Eller skal vi la vere å fokusere så mykje på kor stor deltakinga på gudstenestene er og heller tenkje at gudstenestene ikkje skal målast etter popularitet til ein kvar tid slik at vi fortset å halde kyrkjene våre opne flest mogleg søndagar for dei som måtte ha ynske og behov for å ta turen innom enten dei er få eller man-

ge. Medlemstalet i Den norske kyrkja for Gloppe ligg framleis høgt samanlikna med medlemstalet for heile landet, men også for Gloppe viser tala at medlemstalet i prosent av det totale folketalet går gradvis ned. Det kan også tyde på at ein større del av folket no enn før tilhøyrer andre kyrkjesamfunn i Gloppe som står utanfor Den norske kyrkja. Den kyrkjelege årsstatistikken viser også at det framleis er slik at dei aller fleste som er døypt også vel å konfirmere seg i kyrkja. Kyrkja er sjølv sagt meir enn berre gudstenestene. Det er positivt at statistikken viser at det vert drevet eit godt arbeid både blant barn og unge og blant dei eldre i kommunen. Kyrkja og frivillige lag og organisasjoner som er knyttta til kyrkjeleg verksemd, har mange frivillige som stiller opp og hjelper til med ulike aktivitetar og arrangement. Det er mykje å glede seg over!

Breim sokn	1998	2006	2012	2015
Tal gudstenester totalt	36	36	27	26
Deltakarar på gudstenestene totalt	4817	4818	3524	2447
Gjennomsnittleg deltakarar pr. gudsteneste	134	134	131	94
Kjelde: Kyrkjedatabasen				

Hyen sokn	1998	2006	2012	2015
Tal gudstenester totalt	39	28	22	22
Deltakarar på gudstenestene totalt	3557	3493	2376	1722
Gjennomsnittleg deltakarar pr. gudsteneste	118	95	108	74
Kjelde: Kyrkjedatabasen				

Gimmestad sokn	1998	2006	2012	2015
Tal gudstenester totalt	30	28	22	22
Deltakarar på gudstenestene totalt	3553	2658	2377	1638
Gjennomsnittleg deltakarar pr. gudsteneste	118	95	108	74
Kjelde: Kyrkjedatabasen. Gimmetad sokn har gått saman med Vereide sokn og blitt Gloppe sokn frå 1. januar 2016.				

Vereide sokn	1998	2006	2012	2015
Tal gudstenester totalt	56	66	41	69
Deltakarar på gudstenestene totalt	8915	10633	6581	7059
Gjennomsnittleg deltakarar pr. gudsteneste	159	161	161	102
Kjelde: Kyrkjedatabasen. Vereide har gått saman med Gimle sokn og blitt Gloppen sokn frå 1. januar 2016).				

År	2000	2012	2014
Medlemsdel i % i Den norske kyrkja av folketalet totalt i Gloppen.	36	27	26
Kjelde: Kyrkjedatabasen			

Julie, Oda og Linnea løyer oppdrag ved døypefonten. Jan Arve hjelper til.

Alle tårnagentane fekk utdelt buff, CD og agentkort i tillegg til boka dei fekk under gudstenesta.

Tobias, Kristina og Linnea prøver å finne namnet sitt i dåpsboka. May Britt er hjelpar.

Tårnagentar i Breim kyrkje

TEKST: INGRID GLOPPESTAD HJELLE

30.-31. januar var det duka for tårnagent-helg i Breim kyrkje. Ti tredjeklassingar frå Breim skule møtte opp laurdag ettermiddag for å vere med på oppdagingsferd i kyrkja. Tårnagentane stempla seg inn i boka, fekk eige agentkort og -nummer og var klare for å løye ulike oppdrag. For å løye det kanskje aller mest spanande oppdraget, måtte agentane ta turen opp to bratte trapper og gå opp til

klokken i tårnet. Det var mørkt og kaldt, men det vart ei flott oppleveling utanom det vanlege.

Tårnagentane førebudde også gudstenesta dagen etterpå. Tore snakka med dei om kva dei er takksame for, og dette las dei opp under forbøna. Dei takka mellom anna for at vi har nok mat, for at vi ikkje har krig og for at Gud passa på oss i uveret som var denne

helga. Det var spente, men flinke tekstlesarar som gjorde ein god innsats under gudstenesta.

Det er kjekt å sjå at barn deltek med til dømes tekstlesing og utdeling av salmebøker. Slike arrangement som dette er med på å halde interessa for kyrkja oppe. Eg er heilt sikker på at tårnagentane lærte fleire nye ting denne helga, det gjorde i alle fall eg.

Grethe Kielland

Ioana Maria Precup

Ove Kvangarsnes

Music from above

TEKST: ANDERS RINDE

Det er tre musikarar frå Ålesund som under denne tittelen (som tyder: musikk frå det høge) held konsert i Vereide kyrkje søndag 10. april kl. 18. Programmet er i hovudsak barokkmusikk.

Grethe Kielland (song) er opphavleg frå Eidsvoll, men er slett ikkje ukjend i Gloppe, sidan ho var distriktsmusikar her i kommunen i åra 1994-99. Etter det vart ho tilsett i Ålesund kulturskole, der ho no er musikkfagleg leiar. Ho er aktiv både som songar, kordirigent og pedagog.

Ove Kvangarsnes (fiolin) er frå Ålesund og vende tilbake til heimbyen etter endt utdanning på Musikkhøgskolen i Oslo. Der har han vore sidan, med små avbrekk med

engasjement både i Kringkastingsorkesteret, Oslo-Filharmonien og Den norske opera.

Ioana Maria Precup (orgel/piano) er utdanna organist både frå Tyskland, Sverige og Transilvania i Romania, som er heimlandet hennar. Ho kom til Norge som kantor i Tingvoll før ho busette seg i Ålesund i 2013. Ho er musikklærar ved Aalesund International School. Ho vikarierer dessutan ofte ved Ålesund kulturskole både i piano og song.

Konserten har også eit lokalt innslag: Vereide kyrkjekor framfører ei kantate av fyrist Leopold I, Laudate Dominum (Lovsyng Herren).

Bak namnet og tittelen står ein svært musikk-

interessert mann som faktisk seinare vart tysk-romersk keisar, sjølv om han eigentleg var esla til å bli jesuitt-prest. Han vart fødd i 1640 som son av Ferdinand 3. Han vart konge av Ungarn i 1655, av Böhmen i 1656 og tysk-romersk keisar i 1658, altså i ein alder av 18 år. Han døydde i 1705.

Laudate Dominum er komponert for sopransolo, piccolotrompet og continuo. Grethe Kielland er sopransolist, og på trompet medverkar William Anthun. Han er frå Førde, men er for tida elev på musikkskulen ved Firda vgs.

Ioana Marie Precup på orgel og Henrik Silfverhielm på cello utgjer continuo-gruppa. Dirigent er Marièl Eikeset Koren.

Soknerådet i Hyen

Her har nokre av dei som vart valde inn i soknerådet i Hyen stilt opp for fotograf Kurt Djupvik. Dette bildet blei teke i haust, men sidan ikkje alle var til stades, ville vi vente med å presentere dei til vi hadde fått teke eit nyt bilde av eit fullstendig sokneråd. I praksis har dette ikkje late seg gjennomføre, så no brukar vi det vi har.

Framme frå venstre: Solveig Hope (leiar), Gerd Heimsæter Aa. Bak frå venstre: Edit Aa (nestleiar), Narve Eimhjellen (representant i Gloppen kyrkjelege fellesråd), Tove Kristin Holme (vararepresentant).

Desse var ikkje til stades:
Sokneprest Tore Myklebust, Anne Kristin Risøy Eimhjellen (sekretær), Magnhild Solheim og Benny Andre Aasen.

Svar på spørsmåla om kyrkjer og kristenliv:

TEMA 1: KYRKJER

1. Nordfjordeid
2. Adolph Tidemand og Bragernes kirke, Drammen
3. 1721
4. I 1876
5. På Hope, i mellomalderen (før 1500)
6. Tre kyrkjeklokker
7. Nordfjord prosti
8. 7 kyrkjer i stein/mur/betong: Ervik, Nord-Vågsøy (Raudeberg), Berle, Svelgen, Nordsida (Blakset), Oldedalen, Vereide
9. 257 år gammal, bygd i 1759
- 10 I Re-fjæra

TEMA 2: PRESTAR PROFETAR

1. Olav Kvaale
2. Slåttelid
3. På Apalset fordi prestegarden skulle pussast opp
4. 13 år 5. I Indre sogn prosti (Sogndal)
6. Kåre og Johnny
7. Kyrkjeverje i Bergen
8. Heffermehl
9. Ragnvald Indrebø, Jølster
10. Liv Nordhaug har dikta salmar. Ti av dei er med i salmeboka

TEMA 3: SALMAR OG KYRKJELEG MUSIKK

1. Påskemorgen slukker sorgen
2. Nynorsk salmebok
3. Matias Orheim
4. Trond Kverno
5. To salmar: Nr 116 Å, hjelp meg du.. og nr 756 Gud signe Noregs land
6. Syng lovsang hele jorden
7. «Troens øye ser det. Han gir liv og fred.»
8. Vivaldi
9. Kjell Mørk Karlsen
10. «Fylt av glede over livets under, med et nyfødt barn i våre hender..»

TEMA 4: LAG OG ORGANISASJONAR OG MEIR SLIKT

1. I 1895 på Vereide
2. Jonas Årdal i stova til Isak-Anna
3. NMS eller Det norske misjonsselskap
4. Jon Fitje og Gjertrud Fitje
5. Sjukehuset i Okhaldhunga, Nepal
6. 1923, : Sandane Indremisjonsforeining
7. Asbjørn Gjengedal i Norges KFUK/KFUM
8. Santalmisjonen
9. Sjømannsmisjonen eller Norsk kirke i utlandet
10. Fire: Bukta, Eide og Evebø, Sandane og Misjonstolvaren

Påskeprogram

Palmesøndag	kl. 11.00	Sandane kyrkje	Gudsteneste. Vidar Bjotveit. Takkoffer til søndagsskulekrinsen
	kl. 20.00	Vereide kyrkje	Gallerikveld. Opning av utstilling av måleri av Rolv Muri. Sjå omtale side 24.
Skjærtorsdag	kl. 12.00	Utvikfjellet	Sportsandakt ved Tore Myklebust. Blåsegruppe frå Breim skulemusikk.
	kl. 12.00	Hyen / Aa-støylen	Sportsandakt ved Andreas Tjomsland
	kl. 20.00	Gimmestad kyrkje	Vidar Bjotveit. Nattverd. Gimmestad kantori
Langfredag	kl. 11.00	Breim kyrkje	Gudsteneste. Tore Myklebust. Nattverd
	kl. 11.00	Hyen kyrkje	Gudsteneste. Vidar Bjotveit. Nattverd
	kl. 20.00	Vereide kyrkje	Pasjonsgudsteneste. Vidar Bjotveit. Korgruppe
Påskedag	kl. 11.00	Vereide kyrkje	Høgtidsgudsteneste. Vidar Bjotveit. Vereide kyrkjekor. Takkoffer til Det norske misjonsselskap. Blomeprosesjon. Påskeplask etter gudstenesta.
	kl. 11.00	Breim kyrkje	Høgtidsgudsteneste. Tore Myklebust. Blomeprosesjon. Takkoffer til Det norske misjonsselskap.
2. påskedag	kl. 11.00	Gimmestad kyrkje	Høgtidsgudsteneste. Vidar Bjotveit. Nattverd. Blomeprosesjon. Takkoffer til Det norske misjonsselskap. Rygg songlag
	kl. 11.00	Hyen kyrkje	Høgtidsgudsteneste. Tore Myklebust. Hyen barnekor. Takkoffer til Nesholmen. Blomeprosesjon

PÅSKEVEKA I GLOPPEN

Velkommen til påskefest i kyrkja med born, påskeliljer og glede!

Med born, påskeliljer og glede vil vi også i år feire påske i kyrkjene våre. Også i år ønskjer vi alle born hjartelig velkomne til å ta del i påskespesjonen som startar gudstenestene i Vereide og Breim kyrkjer påskedag og i Gimmestad og Hyen kyrkjer 2. påskedag.

Om nokon treng ei hand å halde i, går det sjølvsagt fint. Dette er ein fin tradisjon som vi ønskjer å føre vidare.

Sokneråda syter for at det er påskeliljer i kyrkjene til alle som vil vere med og bere inn. Til sist i gudstenesta kan ein hente

med seg påskeliljene, vere med i utgangsprosesjonen og dele påskeliljene med nokon, eller setje dei på ei grav.

Medan borna som ber påskeliljer går inn i kyrkjene, syng vi: «Dine hender er fulle av blomster». Vi vonar det blir sant også i år!

Velkommen til sportsandakter på Utvikfjellet og Aa-støylen skjærtorsdag!

Skjærtorsdag blir det, om ver og føre tillet det, Even Hole Cup på Utvikfjellet. Mellom omgangane i rennet blir det tradisjonen tru sportsandakt i målområdet.

Andakta tek til ca. kl. 12.00. Under andakta stoppar også skitrekka. Ei gruppe blåsarar frå Breim skulemusikk bidreg med klingande tonar. Andakta blir ved sokneprest Tore Myklebust. Det er flott å få med seg påskebodskapen

også i Guds store katedral!

Også på Aa-støylen i Hyen vert det som vanleg andakt denne dagen, i år ved Andreas Tjomsland.

Velkommen til keltisk retreat på Holmely med pilegrimsvandring på Selja

BRIT LUNDBY HILDE

9.-12. juni innbyr Holmely på Bryggja i Nordfjord til keltisk retreat, i samarbeid med Bjørgvin bispedøme.

På dei britiske øyane slo den kristne trua tidleg rot i folkelivet, og her i nordvest har vi også keltiske røter. Keltisk kristendom hadde eit positivt forhold til skaparverket. Ein såg naturen og alt liv som eit spegelbilete av Skaparen. Keltisk tradisjon utfordrar oss til å tene Kristus i våre medmenneske, og til å leve i ei livsnær og gudsær kvardagstru.

Retreaten startar torsdag kveld 9. juni. Retreat tyder "å trekke seg tilbake" med ein fast dagsrytme i stilla. Vi er så heldige å få med oss Mecky Wohlenberg, som har vore tilknyttet den keltiske rørsla i ca. 20 år. Han var prest i Selje fram til 2006, no er han i Sannidal i Bamble. Mecky vil formidle tema med tekst, bilet, og song/musikk på Holmely:

- Keltisk kyrkjehistorie og keltisk kristen tru
- Den keltiske Luther.

Brit Lundby Hilde som er frivillig ressursperson for Holmely, skal leie retreaten. Ho fekk "Sunniva-stipendet" tildelt av Den norske kyrkja og har utarbeidd materiale for pilegrimar som ønskjer å gå i St. Sunniva sine fotspor på Selja. Personalprest i Bjørgvin bispedøme Bård Haukedal vil delta i sjelsorgsamtaler.

Store delar av laurdagen er sett av til pilegrimstur til øya Selja. Det vert ei leia pilegrimsvandring fram til dei gamle klosterruinane. Vi avsluttar med nattverd i Sunnivahola der legenda fortel at St. Sunniva døydde. Det er sett av god tid ute på Selja, så vi kan ta til oss alle inntrykka.

Søndag 12. juni kl. 11 held vi open friluftsgudstenesta, med tema Skaparverkets dag.

Gudstenesta blir på Sørholmen, ikkje så langt frå Totland kyrkje. Vi avsluttar retreaten etter lunsj søndag.

Brosjyre er lagt ut på internetsidene til Bjørgvin bispedøme og Holmely www.holmely.no. Sjå gjerne www.keltiskfromhet.no og/eller www.retreater.no.

Pris per person: Dobbeltrom kr 2700, enkeltrom kr 2900, inkl. båttransport og arr.avgift.

For interesserte i pilegrimsvandringa 11. juni er det høve å melde seg på (kr 350,- per pers.). Meir informasjon og påmelding til Holmely, telefon 57853425.

Ein kan delta på pilegrimsvandringa og/eller gudstenesta søndag om ein ikkje er med på resten av retreatopplegget. Ta kontakt med arrangøren om du er interessert.

OLAF SIGURD GUNDERSEN

Gjev oss i dag vårt daglege brød

Mykje av det som har vore stempla som synd, har gått ut på dato. Men det sit enno i oss at det er synd å kaste mat. Difor tek middagsrestane ein tur innom kjøleskåpet før dei hamnar i søpla.

Men no er det ikkje lenger berre besta som protesterer når matvarene vert plukka ut av kjøleskåpet og kasta fordi dei var best i går. No er det ungdomane sjølv som seier stopp. Bøna er ikkje: «Gjev oss i dag vårt ferske brød.»

Fransk lov forbyr matvarekjedar å kaste mat som det framleis går an å ete. Materialismen har vorte den største

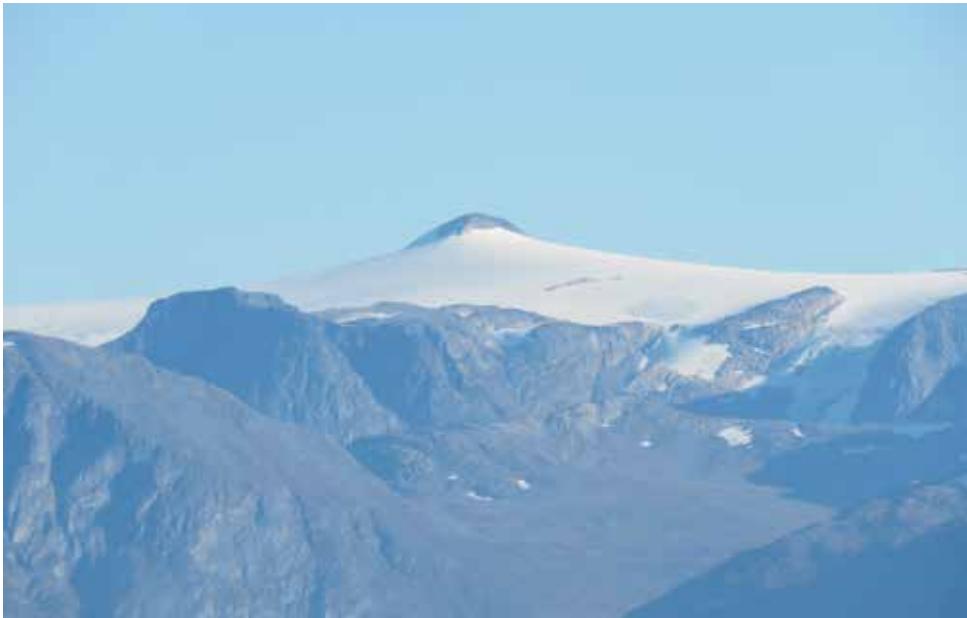
trusselen mot jorda vår og alt liv. Kvar ein av oss kastar i gjennomsnitt 46 kg mat i året. Det vil seie kvar 5. pose vi ber i hus.

190 000 brød vert kasta kvar dag her i landet, medan menneske ei flyreise unna dør av svolt. For å produsere den maten som går i søpla i Norge kvart år, vert det sleppt ut like mykje klimagass som frå 160 000 bilar. Vi kan godt seie: «Et opp maten din og tenk på miljøet.»

I Norge er vi i gang med tiltak for å redusere matsvinnet, men det går seint. Det er ikkje lenger gammaldags, pietistisk moralisme når besta fortvilar over å

finne brød frå i går i søpla. Framleis faldar vi hendene og bed: «Gjev oss i dag vårt daglege brød.» Vi skulle gjerne også først stukke nasen bort i maten, lukta og smakt på han, før han vert kasta. Det er overkommeleg.

Skal miljørørla halde seg opprørsk og vere handlande, må ho orientere seg sterkare i spørsmål som gjeld heile verdsbildet vårt. Vi må sjå på oss sjølve som forvaltarar. Materiell grådighet kan vi berre stogge ved å bringe henne i vanry, sjå ned på henne og forakte henne. Det er synd å kaste mat og be «Gjev oss i dag vårt daglege brød.»

Visste du at ...?

TEKST: HILDEGUNN GJESDAL TENNEBØ, HARALD ASKE OG ODDVAR ALMENNING

Ein lever ikkje av brød áleine, men det visste du nok, i alle fall om du har vore lesar av Kyrkjebladet ei tid. Det daglege brød er imidlertid viktig! Visste du at det ein morgen på Nordfjord folkehøgskule gjekk med 46 brød til frukost? Nistesmørjing til fleire dagar og svoltne morgonmagar gjorde susen! Godt det ikkje var flaggermus vi skulle mette,- ei snittflaggermus inntek nemleg 3000 insekt i løpet av ei natt. Det hadde det vore litt av eit styr å få tak i.

Nokre ting har si faste plassering, m.a. bokstavane på eit tastatur. Kanskje du ikkje visste at «Typewriter» (skrivemaskin på norsk) er det lengste ordet som kan skrivast berre ved hjelp av øvste bokstavrada på tastaturet på ein PC?

Det gjeld å investere i varige verdiar. Ikkje alt er like verdifullt over tid. T.d. kosta den første handhaldne mobiltelefonen 4000 USD, eller om lag 34 300 kroner. Ikkje noko

allemannseige på den tid, altså, men det har jo endra seg veldig.

Skulle ein investere i noko meir varig kunne det kanskje vore i ein diamant? Verdas dyraste diamant, Rosa stjerne, vart seld for 460 millionar kroner i 2014. Det er forøvrig same sum som Børge Brende lova til FNs naudhjelpsappell for Syria same året.

Visste du kva for kommune Snønipa ligg i, og kor høg ho er? Karta over Gloppen og like eins Cappelens bilkart viser at grensa mellom Gloppen og Jølster går over Snønipa, som er 1825 moh. Lenger nord og aust møtest alle tre kommunane på ein fjelltopp som er notert med 1710 moh., men utan namn. Kva heiter denne toppen?

Fotoet av Snønipa er teke frå Høgehaugen (Nautefjellet) 728 moh., vest for Sandsstølen på Sørstranda.

Bertel Kaale var lærar på Sunnfjord folkehøgskule i Førde før han kom til Vereide som rektor.

Visste du at Hildegunn Gjesdal er den første kvinnelege rektoren på Nordfjord folkehøgskule som starta i 1923 med Bertel Kaale som rektor? Hildegunn er nr. 8 i rekka som kan nemnast Kaale, Saanum, Ågedal, Bjerkan, Haarr, Almenning, Hansen.

Visste du at Bertel Kaale på Firda fys.med. senter er barnebarn til rektor Bertel Kaale, og bur i det same huset som Bertel nr.1 budde i til han døde første nyttårsdag i 1939, berre 51 år gammal?

Visste du at Nordfjord folkehøgskule heitte Nordfjord Ungdomsskule med det gilde namnet Ljosborg, og at mange elevar difor har kalla skulen «Borgja»? No seier dagens elevar at dei går «på Nordfjord».

Visste du at då skulen starta, hadde dei 68 elevar, det minste kullet i soga var på rundt 50, og at det i år er 140 elevar?

SOLFRID BJØRKUM

Eg heiter Solfrid Bjørkum og er busett på Vereide. Eg er fødd og oppvaksen på Jæren, nærmere bestemt i bygda Undheim. Til Gloppen kom eg i 1988 og tok til i stillinga som distriktsmusikar i kommunen. At eg valde å kome til Sogn og Fjordane hadde mykje å gjøre med mitt forhold til fylket frå somrane hjå mormor i Kaupanger. Sogn og Fjordane var min andre heim, og her trefte eg mannen min som eg er gift med og har tre søner med. Sidan 1996 har musikklinja på Firda vgs. vore min arbeidsstad.

O store Gud / How great thou art

Då eg vart spurd om å skrive noko noko eg har eit forhold til, ja så er det salmane våre. Dei var min innfallsvinkel til det som seinare blei mitt yrke.

Eg vaks opp i ein strengt religiøs heim der salmane hadde ei viktig rolle. Men eg kan hugse at det var musikken som grep meg først, i kyrkja og på bedehuset. Tonefølgje til songane førte meg til trøorgelet til bestemor.

Eg var berre sju år, men ville så gjerne lære å spele på desse tangentane. Etter eit år med daglege besøk på kammerset der trøorgelet stod, kjøpte far eit Brødrene Hals piano til meg på auksjon. Det var utruleg stas og motiverande for meg. Eg fekk ta pianotimar med ein organist, men det var gjennom salmane og koralboka som blei spelt gjennom kvar dag at eg lærte å spele piano.

Etter kvart begynte eg å synge medan eg spelte piano. Det førte meg igjen til Ganddal Pikekor, og der starta mi songkarriere. Ein gong i

veka drog eg tre mil for å synge og lære meg nye songar. Eg var så heldig å få vere med dette koret på turnear i inn- og utland. Om somrane drog vi til Europa, USA og Austen og heldt konserter omtrent kvar ein kveld. På repertoaret stod det ulike typar musikk som folketonar, klassisk, negro spirituals og salmar.

Ein av desse salmane var O Store Gud eller som vi song den i Amerika – How great thou art. For nokre år sidan kom den fram att i minnet mitt.

Vi 12-14 jentene som turnerte i Austen, hadde eit treff for å markere at det var 30 år sidan vi var på turne. Maten blei servert, og vi måtte sjølvsagt synge ein song i lag først. Valet fall på O store Gud, framført trestemt og med så mange vers vi trudde vi kom til å hugse. Vi hugsa alt av både tekst og 2. og 3. stemmer. Den same klangen vi hadde frå år tilbake, kom igjen. Ei mektig oppleveling.

Eg utfordrar min gode ven Marit Lysholm til neste Min Salme.

*O store Gud
(mel.: svensk folketone/tekst: Carl Gustav Boberg – norsk tekst Knut Josef Andersen)*

*O store Gud, når jeg i undring aner,
hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner,
og vet alt liv oppholder ved ditt bord;*

**/* Da bryter lovsang ifra sjelen ut,
O store Gud, o store Gud! */**

*Når jeg i skriften ser de mange under,
som Gud har gjort fra første Adams tid.
Og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livet strid.
Refr.*

*Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokker sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne:*

**/* Da bryter lovsang ifra sjelen ut,
Takk, store Gud, takk, store Gud! */**

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Advokatane
LOTHE MARDAL & GJENGEDAL
MNA

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01

Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane
www.gloppenadvokat.no

NORDFJORD
folkehøgskule

Strukturplast

NOMIL
NORDFJORD MILJØVERK

Saman for eit betre miljø

VEREIDE
BLOMSTER
Blomster og hagesenter
telefon 57 86 51 07

REMA 1000

SANDANE 8-22 (8-20)

HYEN RØR
TELEFON 97 03 92 28

Når service og kunnskap betyr noko

DATA INSTITUTTET
www.datainstituttet.no

BOLSETH GLASS

Ledig
annonsplass

BRØDRENE AA

TRUCKNOR
SOGN OG FJORDANE

fjordaudio
din lokale lydformidlar

Ryssdal kraft

Austrheim

LEIV ASTRHEIM AS

Ledig
annonsplass

BYGGER'N
SANDANE

Bredrene Solheim AS, Nordstrandvei 33, 6823 Sandane
Telefon 57 88 46 60. Telefax 57 88 46 61

**RØR
LEggeren**
MARDAL RØR AS

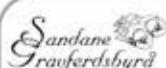
svale

BUNNPRIS

**ac
coun
+or**
TM

Tannlege
Øyvind Seim

Tlf: 57 86 50 24

Christina og
Arne Jostein Gammestad
Telefon 57 86 78 73
www.sandanegravferd.no
Vi hjelper deg også med:
- Gravstein
- Oppussing og tilbygning av naboer

Leif Lote elektro

Firda elektro

Gloppen kommune

Jordnær og livskraftig

Grandavegen 9, 6823 Sandane

57 88 38 00

post @gloppen.kommune.no

www.gloppen.kommune.no

Ledig
annonsplass

NAKKESKADE

www.firdafysmed.no

firda fysmed
fysisk medisinalvare

Postboks 194, 6821 Sandane Tlf: 57 86 64 22

sparebanken
sogn og fjordane

Mona Vekst
eit steg vidare

Eikenæs;libris

BOKHANDEL - LEIKAR - KONTORREKVISITA

Eikenæs;libris

KOZMOS

kontorspar

Nordstrandsvegen 10,
6823 Sandane
Tlf. 57 86 44 10
eikenes@libris.no
www.libris.no/eikenes
Ope 10-18 (15)

Følg oss
på facebook

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Beate Kornberg tlf. 909 43 304 / beate.kornberg@me.com
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917 / bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet og kontorsekretær:
Venke Kollbotn, tlf. 977 77 383
Epost: venkekoll@hotmail.com
Kyrkjeterar: Audhild Bogstad, tlf. 970 24 913

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Solveig Hope
Tlf: 905 38 304
epost: olajan.birkeland@ekontor.no
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland
Tlf: 57 86 98 32/ 975 91 747

Sokneprest i Gloppe sokn
Vidar Bjotveit, tlf. 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkje

Sokneprest i Breim og Hyen sokn
Tore Myklebust, tlf. 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

Kyrkjeverje
Kurt Djupvik, kontor i Sandane kyrkje
Tlf kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.
post@gloppen.kyrkja.no

Diakonimedarbeidar i Gloppe
Britt Randi Heggheim, tlf. 908 47 592
britt.randi.heggheim@gloppen.kyrkja.no
Kontor i Sandane kyrkje

Kantor
Anders Rinde, mobil: 997 20 238
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no
Vereide kyrkje, tlf. 57869306

Kantor/trusopplærar
Mariël Eikeset Koren, tlf. 909 42 503
mariel.eikeset.koren@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkje

Trusmedarbeidar:
Ingrid Bjørnereim, tlf. 988 03 053
ingrid.bjornereim@gmail.com

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar
Ivar Hjelle, tlf: 57 86 58 59 / 970 76 668

Vi møtest i kyrkja

13.mars Maria bodskapsdag. Luk 1,39-45	11:00	Vereide	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Nattverd. Nordvestlandsk vokalensemble. Takkoffer: Bibelselskapet.
	11:00	Breim	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet. Nattverd.
18.mars	13.45	Hyen	Skulegudsteneste
20.mars Palmesøndag. Joh 12,1-13 "Salving og inntog"	11.00	Sandane	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Utdeling av bok til 6-åringane. Takkoffer: Søndagsskulane i Bergen krins.
	20.00	Vereide	Gallerikveld.
24.mars Skjærtorsdag. Joh 13,1-17 "Jesus vaskar lærersveinane sine føter"	12:00	Utvikfjellet	Sportsgudsteneste. Tore Myklebust.
	12.00	Hyen	Sportsandakt på Aa-stolen v/Andreas Tjomsland.
	20.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Gimmestad kantori. Nattverd. Takkoffer: kyrkjelydsarbeidet.
25.mars Langfredag. Mark 14,26-15,37 "Lidingssoga"	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Nattverd.
	11.00	Hyen	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Nattverd.
	20.00	Vereide	Pasjonsgudsteneste v/Vidar Bjotveit. Songarar deltek.
27.mars Påskedag. Joh 20,1-10 "Den tome grava"	11.00	Vereide	Høgtidsgudsteneste v/Vidar Bjotveit. Blomeprosesjon Takkoffer: NMS.Kyrkjekoret deltek. Påskeplask med konfirmantane.
	11.00	Breim	Høgtidsgudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: NMS.Blomeprosesjon. Utdeling av bok til 6-åringane.
28.mars 2.påskedag. Joh 20,1-10 "Den tome grava"	11.00	Gimmestad	Høgtidsgudsteneste v/Vidar Bjotveit. Takkoffer: NMS. Nattverd. Rygg songlag
	11.00	Hyen	Høgtidsgudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Nesholmen. Blomeprosesjon. Hyen barnekor deltek. Utdeling av bok til 6-åringane.
30.mars	20:00	Sandane	Opa kyrkje. Kveldsbøn 20:40
3. april	17.00	Sandane	Søndagssamling. Gratis mat kl 18:15
10.april 3.s.i påsketida. Mark 6,30-44 " Jesus metter 5000"	11.00	Vereide	Krik-gudsteneste v/Vidar Bjotveit og Steinar Saltbones. Nattverd. Takkoffer: Krik.
	15.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Soul Church og minikonsert. Nattverd. Takkoffer: Breim Soul-children.
	19:00	Vereide	Konsert. Grethe Kielland, Ioana Precup, Ove Kvangarsnes, William Anthun, Henrik Silfverhielm og Vereide kyrkjekor.
15.april. Temaet: Sporty!	18.00	Sandane	Samtalegudsteneste med konfirmanter. Sandane Soul- children deltek. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet.
17.april 3.s.i påsketida. Joh 14,1-11 "Vegen, sanninga og livet"	11.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Nattverd. Takkoffer: Bibelselskapet.
21. april	16.00	Gloppen omsorgs-senter	Nattverdsgudsteneste v/Tore Myklebust
24.april 4.s.i påsketida. Joh 17,6-11 «Jesus ber for sine»	11.00	Breim	Samtalegudsteneste med konfirmanter v/Tore Myklebust. Nattverd. Takkoffer: Kirkens Nødhjelp.
	16.00	Hyen	Samtalegudsteneste med konfirmanter v/Tore Myklebust. Nattverd. Takkoffer: Søndagskuleforbundet.
27.april	20.00	Sandane	Opa kyrkje. Kveldsbøn 20:40
1.mai			Inga gudsteneste
5.mai Helgetorsdag/Kristi himmelfartsdag Joh 17,1-5 "Lat herlegdom lysa om Son din"	11.00	Kleivane	Friluftsgudsteneste v/Vidar Bjotveit. Krik. Aktivitetar etter gudstenesta. Takkoffer: Nordfjord folkehøgskule
	11.00	Hyen	Konfirmasjonsgudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Konfirmantarbeidet

Kyrkjeblad for Gloppen

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppen og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.
Bankkonto: 3705 04 71307

Redaktør:

Oddvar Almenning
Tlf. 400 04 377
E-post: oddvar@svale.no

Grafisk design:

Crater AS

Trykk:

Druka, Klaipeda

Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn
Tlf. 97 77 73 83
E-post: venkekoll@hotmail.com

Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust
Tlf. 456 01 260
E-post: tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit
Tlf. 958 80 030
E-post: vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde, administrasjonen
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238
E-post: anders.rinde@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppen sokn
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915
E-post: harald.aske@enivest.net

Aslaug Heimset Larsen, Hyen sokn
Tlf. 57 86 98 67 / 995 24 502
E-post: tor.arne.larsen@enivest.net

Gunn Hole, Gloppen sokn
Tlf. 454 23 728
E-post: gunn.sol@gmail.com

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar
Tlf. 950 72 392
E-post: ryssd@online.no

Døypt

Gimmestad

31.01.16

RUBEN NIIRANEN MYKLEBUST

CECILIE MYKLEBUST
RAYMOND NIIRANEN
Linn Kristin Myklebust
Jannicke Myklebust
Jarle Niiranen
Torbjørn Niiranen
Ingelin Flølo

31.01.16

ODA SANDE-BOSTAD

ASBJØRG SANDE
ESPEN BOSTAD
Helen May Sande
Frode Nergård
Silje Redving Haga
Kristin Redving Haga

Breim

14.02.16

RASMUS MADSEN KLEPPE

BJØRNAR STENSAKER KLEPPE
KATRINE MADSEN
Tone Madsen
Frank Klippenberg
Runar Kleppe
Jannike Helen Kleppe

Gravlagde

Vereide

Lars Bjørkeland	07.11.55	25.01.16	29.01.16
Bertel Austrheim	02.04.20	18.02.16	26.02.16

Breim

Jonfrid Borghild (Frida) Jordanger	20.07.20	25.01.16	02.02.16
Asbjørn Bogstad	13.11.29	18.02.16	26.02.16

Hyen

Else Marie Ommedal	24.11.32	31.01.16	05.02.16
--------------------	----------	----------	----------

Gimmestad

Kornelius Samestad	25.02.36	02.02.16	09.02.16
--------------------	----------	----------	----------

Marianne Endal Husevåg gledde forsamlinga med vakker song på Kvinnene sin Internasjonale Bønedag. Les meir side 39.